UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

164.

Інформативний листок.

Об'єднання українських ветеринарних лікарів.

Мюнхен-Авґсбург.

УКРАЇНСЬКИЙ
Ц.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

ВІД УПРАВИ ОБЄДНАННЯ

З незалежних причин, редакційна комісія не зреалізувала завдання видати науковий збірник, тому Управа виконуючи указу Загальних Зборів видає цей інформативний листок.

То є перша наша спроба. Від колег - членів Обєднання залежить якого характеру він має бути. Управа переконана, що потреба у такій формі взаїмно інформувати себе - велика. Сподіваємося, що з часом інформативний листок поширимо, а покищо, просимо прийняти як першу спробу і повірити в наші добрі наміри.

Управа Обєднання

На цьому місці Управа Обєднання щиро вітає тих колег, що успішно закінчили докторати і бажає успіху в майбутній праці.

Управа Обєднання

Ч.: 2

НАШІ ЗАВДАННЯ.

Ми, ветеринарні лікарі, що опинилися на чужині ділимо спільну зі всією еміграцією долю і недолю, маємо спільні з нею завдання зберігтися фізично і морально, щоби повноцінними членами нашої нації колись повернутися на Батьківщину. Разом з тим у нас як одноманітної окресленої групи висококваліфікованих фахівців , є ще свої, чисто професійні інтереси, які залежать від стану нашого і тих завдань, які ми виконуємо.

В системі народнього господарства ми, беспосередньо зберігаємо тваринництво як галузь народнього господарства, та чого продукцію від втрат, а посередньо, охороняємо здоровля цілого народу.

Тому ми, крім свідомості своїх загально- національних завдань і обовязків мусимо володіти найдосконалішими засобами, користуватися найновішими методами лікування, діягностики, профілактики. Нам завжди мусять бути доступні всі здобутки науки.

Виходячи з того, дуже важливим для нас, як професійної групи, було, є і буде: 1. зберігати себе фахівцями і не дискваліфікуватися, 2. держати кваліфікацію відповідно до вимог часу, в повному тонусі, 3. послідовно підвищувати свій фаховий і культурний рівень.

В умовах нормального державного життя ці завдання виконуються легше і простіше, бо за це дбає уряд і професійні обєднання, за тих умовах еміграції воно далеко важчі, бо ускладнені різними додатковими чинниками / працовими, побутовими, матеріяльними, моральними/. Тому перше черговими нашими завданнями з цю хвилю є:

1/ Тісніше згуртуватися в одну професійно-станову організацію.

а/ Кожному зокрема і Управі Обєднання, як репрезентантові, вити інтересам загально-національним, загально- емігрантським. Всіляко підтримувати, допомагати і взагалі брати участь в житті наших емігрантських установ/ ОПУТ Переселенча Комісія, Кооперація, Наукові Обєднання/.

3/ Дбати, щоб не загубитися як фахівцям серед чужого полного й свого емігрантського світу. Длятого, хто має найменшу можливість - старати до праці за фахом, а хто такої можливості немає - не марнувати часу - читати, учитися, підвищувати і поширювати знання свої. Для цього є такі можливості: а/ молодим вступати до німецьких високих шкіл ветеринарних чи інших і закінчувати другі високі школи, б/ готувати докторати при німецьких чи українських високих школах / УТГІ і УВУ /, в/ проситися асистентами / платними чи не платними при німецьких чи українських високих школах і тим набувати собі наукового стажу, г/ зголошуватися волонтерами до німецьких і українських високих шкіл у окремих професорів розробляти теми наукових праць і тим набувати наукого-дослідчий стаж, д/ читати фахову літературу, е/ організовувати семінарі, наукові доповіді так для своїх членів / окремих таборах є по 3-6 осіб /, або спільно з сумежними фахами, агрономами, зоотехніками, ж/ вивчати додаткові професії : загально зоотехніку або спеціально рибництво, бджільництво, шовківництво, птахівництво, кролівництво тощо, тваринництво. Для виконання всього з цих завдань завжди і скрізь треба бути гідним високого звання Українського Ветеринарного лікаря і працювати щиро і з душею.

І. Г - в.

ПЕРШІ ПІДСУМКИ.

Перший зїзд українських ветеринарних лікарів на еміграції при участі 53 учасники членів та 30 гостей відбувся 16. і 17. лютого 1946.р. в Мюнхені. Зїзд одноголосно ухвалив організувати професійну станову організацію українських ветеринарних лікарів, яка тимчасово находиться при Санітарно - Харитативній Службі в Мюнхені. Після обєднання, згідно з прийнятим правильником згуртувати всіх українських ветер. лікарів на еміграції, з метою забезпечення і оборони їх станово- професійних інтересів та підшукування можливостей фахової практичної і наукової праці.

На зїзді була обрана Управа, Ревізійна Комісія, редакційно-видавнича колегія і товариський суд. Управа пер водить свою працю в межах можливостей. Поруч з організаційними справами, Управа звернула увагу на підвищення кваліфікації. Для цього організовуються систематично семінарі, де визначні фахівці професори а також лікарі практики читають реферати на різні теми. Перший семінар відбувся 27.3.1946.р.р

10. вересня 1946.р. відбулося поширене засідання Управи та членів інших установ обєднання. На цім засіданні прийнято постанову про доповнення Управи новими членами замість вибувших та ухвалено видавати інформативний листок.

9. листопада 1946.р. був організований другий семінар на зоотехнічні теми, з метою ознайомлення ветер. лікарів з новітними досягненнями зоотехніки. Семінар не був вдалий, бо деякі доповідачі не виконали взятих завдань. Проте цей семінар мав ту особливість, що крім наукових рефератів розглянуто було низку організаційних справ, в тому числі і справи переселенчі. В актуаліях подано до відома членів про чергові заходи нкУправіУправи в Переселенчій Комісії та про можливість переїзду до Франції.

16. січня 1947.р. відбулося ширше засідання Управи де обговорено справу заборгованости членів, видання інформативного листка та справу членської картки, з того приводу ухвалено замовити і видати всім членам обєднання членську посвідку.

Така в коротких рисах робота Управи. Перешкодою в роботі Управи є мала активність членів обєднання, тому що всі розкинені по всіх таборах і зонах.

Д - н.

ОБМІН ДОСВІДОМ.

Вол. Голіян, практикуючий ветлікар, Гольцкіркен - Баварія.

Випадок з практики.

У місяці квітні 1946.р. піддано лікуванню коня каштановатої масти, 4 років, при дослідженні мав такі клінічні ознаки:

Кінь слабої конституції і кондиції - лівосторонній кроваво-гнійний виплив з носа, слизниця в ямах носа зачервонена, сильно перекроглена з блідо- сіро-жовтими сухими лискучими періферіями. Підщелепні залози сильно побільшені / болоський горіх /, болісні, зрослі з підлоттям. Температура 41,9 серце 75, дихання 34, біль та кашель при пальпації дихниці. Шия підщелепна сильно напружена, загальний стан: апатія, цілковитий брак апетиту, легка спрага, утома, волочення задніми кінцівками.

Розпізнання: Сильна ангіна /Larungo-pharungo - tracheitis / на тлі перестуди, інфекція Bact.Streptococci - евентуально мішана / " Солзи " /. З обережности беручи під увагу попоєнний стан і те, що кінь походження військового- різничкове розпізнання: односторонній виплив кроваво-ропний, залози підщелепні тверді, зрослі з оточеньям - " сап ", Malleus".

Проба малеінізації з негативним вислідом , бактер. дослідження крови і випливу з носа підтвердило перше розпізнання: в гною наїдено Bact. Streptococcus i Staphylococcus.

Лікування: Інтрамускулярна 9о куб. сант. Prontosil дожильно (2,5 Strophantin- Behringen) 5 kub. cm."Kombetin" що 8 - 10 годин " Prontalbin " Tabl.10gr. росп. у воді. Втирання 2 х денно у підщокові залози 20Unq. Ichtioli.

По 4-ох днях розріз залоз, виплив сметано-жовтого гною з малою домішкою крови. Тампунування ран сетонами з ваїванолю - спад температури до 38.: степенів, загальний стан багато кращий. Кінь їсть, тому передано коня до дальшого лікування дома, поручаючи: промивати рани та 3 - 4 рази денно по ложці до корму: Ammoni chlor. 80.0, Natr. bicarbon. 100,0, Radix Liquir. 150.0.

Крім того 2 рази денно креолінові інгаляції. По тижневі стверджено / при контрольних оглядинах/: загальне опухнення цілого тіла враз з кінцівками, кінь з великою трудністю може рухатися - цілковитий брак апетиту - слоноватість - elephantiasis. Стан зближений до ознак Morbus maculosus, - загальної інтоксикації. Досліджуючи ближче шкіру стверджено гнійне запалення волоскових міточків,- поодинокі волосини щрсти даються легко витягати зі шкіри, на кінці кожного стверджено малесеньку краплинку гною.

Теплота тіла 41,2 - кінь не може їсти ані пити.

Лікування: одноразово інтравенозно 4,5 hr. Neosalversan w 100,0 aqua dest.
На скріплення серця 3 "Cardiasol" 10,0sub.cut. По двох днях пухлина помітно зменшується, по 4-ох днях цілковита зміна на краще, Кінь починає їсти, по 5-ох тиждня здоровий.

Кишне запаленьа кишок у поросят.

Вол. Голіяк, практ. вет.лікар Гольцкіркен, Баварія .

Ознаки: Чотиро - шеститижневі поросята доброї конституції та кондиції дістають нагло сильне розвільнення поєднане з забуренням апетиту - пють гноївку, гризуть дошки , пробують їсти солому, підстілку, вкінці виснажені худнуть та у 8-ок днях гинуть. Смертність 80-95 %. Посмертні зміни: велика скількість ексодату в черевній ямі, слизниця кормового проводу пухка, місцями з крапчатими кровo-виливами, селезінка побільшена але нормальної конституції, так само печінка, легені, серце без змін.

Не цілком ясна причина заворіньа, велика смертність приневолила стосувати різні способи лікуваньа, які не давали наслідків та стали вкінці поштовхом до винаходженьа досить простого та позитивного методу лікуваньа, який Вп. колега рекомендую.

/ Не давали наслідків: "Prontosil","Vatren","Carbo-pulvit", Дієта : румянгови" вивар плюс клейк з вівсяної чи ритової мучки плюс 1/10 гр. сакарини та 0,5 акве кальціс - вкінці " Суізан Асід", щіпленьа матере" перед породом а опісля поросят./

Спроба з позитивним вислідо: а/ ізолювати від матери, перенести на цілком суке місце із свіжою чистою підстілкою / не дати можности пити гноївку/, б/ підскірно за вуком: 3 ccm."Dalbean".(München-Aubing) 8 свіжих яєць добре вимішати ма"уе до піни, додати 1 ложки "Carbo - Dalbean" тої самої фірми. Мішанину цю давати поросятам 5 - 6 разів денно / при помочі пальця / по одній ложці. Матці змінити також умови, головне суку підстілку, та зменшити о 50 % корм. Поросята допускати до матки тільки 2 х на добу на 10 - 15 хвилин, щоб запобігти маститам. По тижневі такої курації поступово переходити на нормальне жиленьа матки і поросят + Carbo-Dalbean 3 рази денно по ложці матці до корму і поросятам.

Поступово з виздоровленням зменшувати " яєшево- вугільну мішанину" але не запорестати - переходячи вкінці надумішування до корму самого Carbo - Dalbeenбез домішки яєць. І так до цілковитого вилікування.

Вилікувано 9 поросят, які уже сьогодні мають 30-40 Кг.

.-.-.-

Метода докторського іспиту в Ганновері як і на інших школах дисертаційна, цебто писання письмової наукової роботи чи то на основі літературних матеріялів, чи казуістичних випадків, чи експериментального дослідження відповідної кількости обєктів на задану тему, та усний іспит з трьох дипльомних предметів, з того головний предмет дисертаційної праці та двох тому наближних.
Теми докторських праць цікаві. На спеціяльну увагу заслуговують праці наших колег Короля та Мегаллогича, обі провчасні діягноз вагітности у великої рогатої худоби на основі мікроскопічного дослідження слизу піхви. Рівнож цікаві значіньям своїм для практики інші праці.

На Гіссенській ветеринарії українці заступлені дещо слабше, їх число виносить 18 з того 3 докторанти. Тут у звязку з відносно недавнім відновленням факультету промоція ще не відбулася. До найцікавіших тем, що опрацьовуються нашими товаришами належить тема колеги Гладишевського з ділянки штучного запліднення, яка з огляду на значіння для розплоду с.г. тварин може мати велике значення.
Досі оформилися в докторському титулі : Бараньовський В. , Голета А., Король В. , Птик В. , Мегаллович М. , Винярський С. , Наумик В. , Ганчук .

Не погані умови для виконання докторської дисертації УТГІ, особливо для тих колег, що недосконало володіють чужими мовами. В теперішній час в УТГІ відбувають докторантський стаж і виконують дисертації статистичну у Бзі, ветеринарно-санітарну у Вірдуг та фармакологічну в різних інститутах та клініках спричиняється у великій мірі до підвищення фахового знання та фахового рівня колег- лікарів і тому це явище у нашому житті треба вітати.

В - ки"

Ч.: 10

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ОБЄДНАННЯ

Як повідомив проф. В., що недавно відвідав Францію і спеціяльно інтервенював у Міністерстві Сільоробства в справі переїзду наших членів на працю, повідомив таке:

1/ у Франції є широка можливість праці для ветерин. лікарів і зоотехніків.

2. До розвязання проблеми втікачів в цілому, виїзд до Франції утруднений, одначе, хто би з лікарів там знайшовся то уже зараз є деякі можливості праці за фахом.

3/ Тепер вже встановлено, що в майбутньому найбільша буде потреба у ветеринарних лікарях окремих господарств / ферм /, які би виконували одночасово функцію організаторів або зоотехніків.

4/. Конкретно, для низки господарств потрібні ветерин. лікарі і зоотехніки для пунктів від годівлі свиней, птахівничих ферм, молочних ферм і рибних господарств. Проф. В. мав можливість відвідати такі господарства і домовлятися з окремими підприємцями. Всі вони охоче пропонують або працю в уже існуючих обєктах, а частіше пропонують відповідні умови і вкласти потрібні кошти для організації нових обєктів / ферм/, де ветер. лікарі, як фахівці, мали б на певних умовах навіть керувати таким господарством.

Тому є конча потреба для ветер. лікарів, що рефлектували б в майбутньому на таку роботу - негайно вивчати крім мови, загальну зоотехнію і зокрема свинарство, птахівництво, молочарство і рибництво.

Упра. Обєднання

НАУКОВА ХРОНІКА

1. В 1946 р. минуло 25 років з часу існування Українського Університету, а в 1947 р. минає 25 років з часу існування українського технічного-господарського Інституту / бувшої господарської академії в Подєбрадах/. З того приводу, обі наші школи готуються до друку юбілейні збірники наукових праць.

2. Вийшло з друку перше число Вістей УТГІ, орган внутрішної інформації для членів і студентів УТГІ. Готується до друку квартальник наукових праць співробітників УТГІ.

3. В Українському Університеті відбувається навчання на правничому і філософському факультетах. Молоді ветер. лікарі можуть на загальних підставах робити докторати і на філософічному факультеті.

4. В УТГІ відбувається навчання на економічному, будівельному і агрономічному факультетах. На ветеринарному відділі агрономічного факультету є чинними I і III є магістр і докторантські курси. Тоді записалося на цей курс 7 лікарів.

5. На еміграції існують такі обєднання : 1/ Наукове Товариство в Мінхені, 2/ Вільна Українська Академія Наук, 3/ Обєднання Науковців в окремих таборах. Зараз вживається заходи відновити чинність Наук. Т-ва ім. Шевченка. Бажано, щоб ветер. лікарі брали участь в роботі цих наукових обєднань.

6. В зоологічному парковi в Мінхені Д-р Бик, що є нащадком колишнього власника великого українського заповідника Чаплі чи Асканінова на Запорітжю, в ту пору переводить дуже цікаву роботу. Особливим підбором при скрещуванні коней, робить спробу відродити давно загинувшого в українських степах дикого коня тарпана. Вже є невеликий табунець таких коней.

7. В Німеччині під цю пору виходять такі журнали:

1. Tierärztliche Umschau,(17b) Konstanz am Bodensee, Postfach 505;
Schriftleitung Dr. E. Heizmann.
2. Deutsche Tierärztliche Wochenschrift, Verlag M. u. H. Schaper, (20) Hannover - Waldhausen, Grazer Str. 20.
3. Berliner und Münchener Tierärztliche Wochenschrift, Verlag Richard Schötz, (1) Berlin - Friedenau, Kirchstr. 5.

U. O.

З ЖИТТЯ ОБЄДНАННЯ

1. Управа видаватиме інформаці"ни" листок для членів Обєднання і висилатиме всім членам, хто сплачуватиме регулярно внески.

2. Закликаємо колег - членів Обєднання до співпраці особливо обмін досвідом.

3. Управа має намір усталити один постій"ний для засідання день, щоби можна було зїжджатися колегам для зустрічі і взаємного контакту. Є намір таким днем визнати перше число кожного місяця .

4. Управа поробила заходи, щоби при Українські" Кооперативні" вибор, що обєднує працюючих різних фахів, в тому числі і інженерів - техніків, утворити відділ ветеринарних лікарів. Це дало би можливість правно легалізувати Обєднання. Цікаво знати думку окремих колег.

5. Незабаром мають виходити з циклостилевого друку скрипти лекці" деяких наших професорів. Бажано щоби колеги придбали собі. / Тваринництво, Патологічна фізіологія/.

6. УТТІ друкуватиме підручник з тваринництва. Ми будемо повідомляти про це і рекомендувати на"необхідніші.

.-.-.-

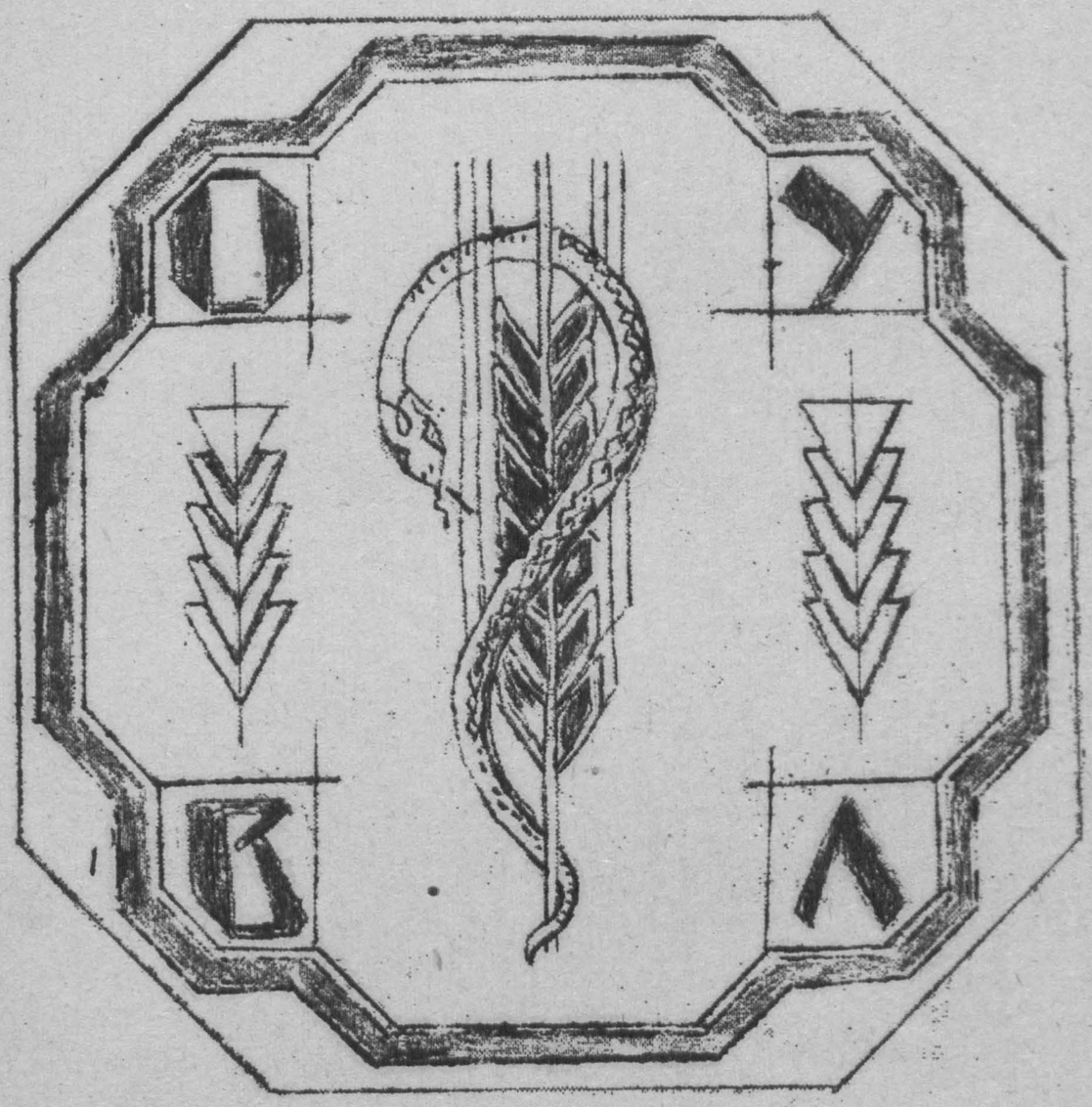

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь 1630
МУЗЕЙ-АРХІВ

ІНФОРМАТИВНИЙ ЛИСТОК ч. 2

Обєднання українських ветеринарних лікарів.

On the right
of handwriting.

Мюнхен - Авґсбурґ.
-1947-

ВІД УПРАВИ ОБ"ЄДНАННЯ

Перший наш інформаційний листок з технічного боку не дуже вдалий. Ми це знаємо і в наших можливостях технічну базу не тільки покращати, але навіть цілком змінити - перейти на нормальний друк.

Та зовсім не в нашій силі підняти на певний рівень зміст. Наш листок має завдання лише інформувати членів про заходи Управи. Ми не відкидаємо можливості друкувати інші матеріяли: наукові реферати, обмін досвідом, але для цього потрібна участь як не всіх, то хоча би певної кількости членів Об"єднання.

Та на превеликий жаль уже місяць як ми звернулися так до окремих членів, як і всіх/ через перший випуск/ з закликом дописувати, та досі ніхто не відізвався, отже і це чергове число Управа компонує своїми засобами і своїм матеріялом.

Управа.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я П Р О З"І З Д.

Управа О"єднання цим повідомляє, що 24 травня 1947 року 10 ранку в приміщенні ОПУЕ, Мюнхен, Розенгаймерштр. 46-а /доїзд трамваєм Ч І. в сторону"Дойче Музеум"/ відбудуться Звичайні Загальні Збори членів Об"єднання.

Денний порядок:

1. Відкриття.
2. Обрання Президії.
3. Відчитання протоколу попередніх зборів.
4. Звіт Управи.
5. Звіт Ревізійної Комісії.
6. Уділення абсолюторії уступаючій Управі.
7. Проєкт додатків і змін до статуту Об"єднання.
8. Вибори нової Управи та інших установ.
9. Актуалії: - схвалення проєкту емблеми Об"єднання.

У п р а в а

СЕМІНАР З РИБНИЦТВА.

В неділю 25-го травня для учасників З"їзду членів Об"єднання буде організований одноденний зоотехнічний семінар з рибництва.

Програма семінару:

1. Породи промислових риб - проф. Жарський.
2. Сучасний стан промислового рибництва - Др. Ковалець.
3. Організація ставкового рибництва - проф. Григоренко.

Перерва на обід.

4. Санітарія в рибництві /хвороби риб/ - проф. Корсунський.
5. Паразитарні хвороби риб - проф. Крашаниників.

Семінар має ознайомити з станом і системами риб. господарства і ввести в сучасний стан рибництва в цілому.

Через те, що курси читатимуть наші найкращі фахівці, прохання до учасників серйозно поставитися до викладів і якнайповніше використати і виклади і фахівців-викладовців.

СКЛАД УПРАВИ ТА УСТАНОВ ОБ"ЄДНАННЯ.

Управа Об"єднання Вет-лікарів вибрана на з"їзді 17 і 18.2.1946, складалася із 5-ох членів:

1. голова	проф. Д-р Розгін Іван
2. заст. голови	вет.лікар Д-р Барановський Евген
3. секретар	вет.лікар Телішевський Пилип
4. скарбник	вет.лікар Бялий Володимир
5. діловий реф.	вет.лікар Голіян Володимир

Контрольна Комісія Об"єднання складається із 3-ох членів та 1-го заступника:

1. Проф. Корсунський Олександер.
2. Проф. Д-р Гімельрайх Павло.
3. Вет.лікар Д-р Сахно Роман.
4. Вет.лікар Іванків Володимир.

Товариський Суд: 1. Вет.лікар Д-р Барановський Роман.
2. Вет.лікар Попель Семен.
3. Вет.лікар Михайлович Ярослав.

Окремо вибрано Науково-редакційну Колегію, якої завданням є видавання періодичного науково-фахового журналу, наукових збірників, тощо. В склад цієї колегії увійшли:

1. Проф. Корсунський Олександер.
2. Проф. Д-р Гімельрайх Павло.
3. Вет.лікар Голіян Володимир.
4. Вет.лікар Полотнянка Мирослав.
5. Вет.лікар Петрина Василь.

10-го вересня 1946. на поширеному засіданні Управи доповнено склад в той спосіб, що на місце вет.лікаря Телішевського Пилипа кооптовано вет.лікаря Данилишина Ярослава, а на місце скарбника вет.лікаря Бялого Володимира кооптовано Свищука Юрія. Заст. голови зістав вет.лікар Голіян Володимир.

До переобрання приходить такий склад Управи:

1. Голова проф. Д-р Розгін Іван.
2. Заст. голови вет.лікар Голіян Володимир.
3. Заст. голови вет.лікар Д-р Барановський Евген.
4. Секретар Данилишин Ярослав.
5. Скарбник Свищук Юрій.

6 - 7. чл. без обов"язків: Телішевський Пилип і Бялий Володимир.

Склад інших установ без змін.

6. Наумик Франц: "Zur Bestimmung der optimalen Stossdosis des Eubasinum beim Hund."

7. Шевчук Дмитро: "Übertragung der tierischen Räude auf den Menschen."

8. Винярський Сергій: "Reststickstoffbestimmungen bei innerlich kranken Pferden."

9. Жегаллович Маркіян: "Über die Verwertbarkeit von Ausstrichen aus der Cervix Uteri des Rindes zur Schwangerschaftsdiagnose."

Гіссен

10. Бурдьо Володимир: "Досліди над розпізнаванням вчасних розкладів м"яса методою Валькевича".

11. Гладишевський Мирослав: "Добування, консервація і приготовлювання сімени в наших домашних звірят в ціли штучного заспермлювання".

X X

X

В СПРАВІ САМООСВІТИ

Управа Об"єднання має на увазі організувати, наступний з черги, семінар з птахівництва, евентуально з таким програмом:

1. Породи курей і їх селекція.
2. Техніка інкубації і штучного вирощування /головно американські методи/.
3. Хвороби птахів.

Крім того, на засіданню Управи виникла ідея організувати постійно діючі курси в одному або декількох центрах американської зони: Мюнхен, Регенсбург, Ашафенбург, на теми зоотехнічні /промислова відгодівля тварин - рогатої худоби, свиней, птахів/ або ветеринарні з тим, щоб учасники приїзджали на певні дні /приміром суботу і неділю/ і по вислуханню викладів поверталися додому.

Це далоби можливість закінчення курсу сформити відповідними посвідками а головно використати установи чи господарства для демонстрації а може навіть практичних вправ.

Бажано знати думку ширшого кола членів.

ПЕРЕСЕЛЕНЧІ ПИТАННЯ?

В попередньому І.Л. Управа просила всіх членів зголосити країну куди бажав би кожний з членів виїхати. Поки що поступило дуже мало заяв.

В зв"язку з тим, Управа ще раз просить подати такі відомості:

1. Куди бажаєте виїхати і чи маєте афідавіт до зголошуваної вами країни?
2. Чи маєте рідню за океаном? Чи розраховуєте на одержання афідавіта?

Управа закликає до професійної дисципліни і правдиво повідомити про афідавіт і рідню, щоби в той спосіб скласти плян заходів для влаштування всіх членів на працю.

ОБ"ЯВИ УПРАВИ.

1. Управа звертається з проханням до колег, що мають сталу практику в Німеччині, прийняти молодих вет.лікарів на становище асистентів.

Про умови домовлятися в кожному конкретному випадку.

2. Управа повідомляє, що колеги, які закінчили Високі Ветеринарні Школи в Німеччині або у Львові і не дістали дипльомів, можуть їх одержати в Баварському Міністерстві Освіти.

Для цього потрібно внести подання через Управу Об"єднання до Баварського Міністерства Освіти і долучити відпис свідоцтва виданого школою. / Зразок подання Управа надішле кожному, хто зголоситься /.

3. Управа звертається до членів писати про свої потреби і зокрема про потребуючих матеріяльної опіки.

4. Управа повідомляє, що німецьке видавництво в Ульмі підготовляє до друку найновіше видання ветеринарного лексикону у двох томах п.з. Übele,"Handlexikon der tierärztl.-Praxis" 2-Bänd.,/6-Aufl./

Тому, що наклад дуже обмежений, радиться колегам поспішитись з замовленням на нижче подану адресу: J.Ebnersche Verlagsbuchhandlung, Ulm-Donau, Olgastrasse 129.

ТЕМИ ДІССЕРТАЦІЙНИХ ПРАЦЬ НАШИХ КОЛЕГ.

Ганновер

1. Барановський Евген: "Beiträge zum Vorkommen von Karzinomen und Sarkomen beim Hund."

2. Гелета Ярослав: "Zur Frage der Hitzeresistens der Fleischvergiftungsbakterien./~~Enteritisbakterien~~/ Enteritisbakterien/."

3. Гординський Евген:" Die Streptokokken- Endometritis der Zuchtstuten/."

4. Король Володимир:" Frühfeststellung der Schwangerschaft bei der Stute durch Zervikalabstriche."

5. Пшик Василь: "Über die Brauch-barkeit von Sulfiten als Fleischkonserwierungsmittel unter besonderer Berücksichtigung der Bakterizidie der Sulfite."

УКРАЇНСЬКИЙ
№ 1753
МУЗЕЙ-АРХІВ

ІНФОРМАТИВНИЙ Ч.3. ЛИСТОК

ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ
МЮНХЕН -1947- БАЙРОЙТ

З В І Т
із Звичайних Загальних Зборів "ОУВЛ".

Дня 24 і 25 травня 1947р. відбулися в Мюнхені, при Розенгаймерштр. 46а, Звичайні Загальні Збори "Обєднання Українських Ветеринарних Лікарів".

Приявних було 47 членів. Збори уділили абсолюторії уступаючій Управі та вибрали нову.

Почесним головою обрано одноголосно Проф.Др. Розгона.

В склад нової Управи ввійшли такі члени:

голова: вет.лік. Голіян
члени: вет.лік. Сахно
вет.лік. Свищук
др. вет. Винярський
др. вет. Ткачук.

В склад Контрольної Комісії ввійшли:

1). др.вет. Бяний
2). вет.лік.Чехут
3). др. вет.Барановський
4). вет.лік.Заяць.

До Товариського Суду обрано:

1). Проф.Др. Гіммельрайх
2). др.вет. Вірщук
3). вет.лік. Синиця,

Для звязку із З.Д.А., Канади і Франції обрано:

Др. Коваленка
вет.лік.Білика
вет.лік.Телішевського.

Завданням згаданих колег по переселенні до цих країн є навязати контакт з тамошніми ветеринарними організаціями і в міру можливости організувати переселення колег туди.

В неділю дня 25 травня для учасників З'їзду був організований одноденний зоотехнічний семінар з рибництва. З доповіддю виступили:

1. Проф.Григоренко: "Організація ставкового рибництва".
2. Проф. Крашанинкін : "Паразитарні хвороби риб".
3. Доц. Жарський: "Породи промислових риб".
4. Вет.лік.Ковалець: "Сучасний стан промислового рибництва".

Доповіді стояли на дуже високому науковому рівні та ознайомили присутніх зі станом і системою рибного господарства.

Тогож самого дня вибрана Управа на свойому першому засіданні кооптувала додатково в члени Управи Др. Петрину і остаточно уконстантувавшись в такому порядку:

1). голова: вет.лік. Голіян
2). містоголова і секретар: др.Петрина
3). скарбник : вет.лік. Свищук
4). діл.реф.: др.Випяреький
5). члени: вет.лік. Сахно
6). " др. Ткачук.

У звязку з постійно зростаючими можливостями виїзду Управа рішила організувати курси в таких спеціяльностях:

1. Птахівництво
2. Штучне заспермлення.
3. Бактеріологія включно з дослідженням м'яса.

- - -

НАУКОВА ХРОНІКА.

ЗА СКОРИЙ МІЖНАРОДНИЙ ВЕТЕРИНАРНО-ЛІКАРСЬКИЙ КОНГРЕС.

Дня 25.4.46. Національна Дослідна Рада у Вашингтоні відбула засідання в справі відновлення Міжнародного Наукового Конгресу. Зі сторони ветеринарних лікарів взяли участь: др.Я.Г. Моглер, як віцепрезидент Міжнародного вет.лікарського Конгресу і др.Б.Т.Сіммс, як заступник товариства американських вет.лікарів. (der American veterinary medical Asdociation).

Журнал вет.лік.товариства цитує слідуюче із офіційного звіту засідання: "Др.Моглер ствердив, що вет.лікарський міжнародній Конгрес відбувся перший раз в Гамбурзі 1863р.; а пізніше по першій Світовій війні установлено, що має відбуватися що пять наступних по собі літ. Останній Конгрес відбувся у Ціріху 1938р., а наступний був запланований на 1942р. в Берліні. Але чи німці, як господарі будуть спроможні цей наступний конгрес уфундувати, чого не міг Др.Моглер передбачити так само не міг передбачити коли він мав відбутися". Журнал дальше призадумується, що відновлення міжнародного Конгресу є важним питанням для Сполучених Штатів і це завдяки Др.Моглера, що зробив перші кроки в цьому напрямі для ветеринарної медицини.

Подав вет.лік.П.Телішевський.

ПЕРШИЙ МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС ДЛЯ РОЗВОЮ ФІЗІОЛОГІЇ І ПАТОЛОГІЇ ТА ШТУЧНОГО ЗАНАСІНЕННЯ ДОМАШНІХ ЗВІРЯТ.

Під протекторатом Мілянського Університете та "Instituto Sperimentale Italiano - Lazzaro Spallanzani - per lo Studio della Fisio - Patologia della Riproduzione e per la Fecondazione A r t i f i c i a l e" та рівночасно за його спонукою підбудеться від 9 - 15 квітня 1948р. в Мілані перший Міжнародній Конгрес для досліду Фізіології і Патології та штучного (занасінення) заспермлення.

Наукові праці цего Конгресу є поділені на слідуючі секції: 1).Загальна біологія; 2).Генетика в практиці; 3).Морфологія і фізіологія розвою; 4). Патологія розвою; 5).Штучне занасінення; 6).Удержання і раціонування розплодових звірят; 7).Економічні, організаційні і правні проблеми.

Ці точки мають у цілому світі, як з точки погляду наукової так практичної велике значення так для студій модерної біології розплоду, як також для кількостевого і якостевого поліпшення тваринництва та охорони перед величезними шкодами статевих хворіб.

Сталий Комітет Конгресу складається із визначних італійських та чужинецьких біологів, генетиків, патологів, гінекологів, зоотехніків.

До Президії є іменовані слідуючі Професори Мілянського Університету: Проф. Ангельо Цезаре Буні (Анатом), Проф. Люїді Ляйнані (Патолог, Анатом), Проф. Сільвіо Денці (Генетик), Проф. Філіпо Усуллі (Фізіолог і Зоотехнік). Крім того запрошено приняти таки становище Професорів: Проф. Гунн Університету з Сідней (Sidney), Проф. Гаммонд з Університету у Кембрідж (Cambridge), Проф. Лягерляф із Штокгольмського Університету та Проф. Тильоф з Пасаденського Університету у Каліфорнії.

На Генерального Секретаря є іменований Директор вищеназваного "Instituto Spallanzani". Генеральний Секретарят міститься в " Instituto Spallanzani"(адреса: Milano, Via Bronzetti 17, тел.576527) і кожної хвилини є до розпорядимости уділяти інформації кожному.

За Deutsche Tierärztl.Woch. Nr. 718 - 1947.

Подав вет.лік.П.Телішевський.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я.

І.

Управа повідомляє всіх членів, що їй вдалося навязати зв'язок із Бактеріологією - Хемічним Інститутом в Кульбасі, який погодився організувати бактеріологічний курс для українських вет. лікарів. Курс триватиме около три тижні і буде відбуватися групами по 5 - 6 осіб. Приміщення забезпечене. Оплата за курс Н.М. 200.- По закінченні курсу учасники одержать свідоцтва. Зголошень очікує Управа н е г а й н о.

Плян к у р с у.

І. Загальна бактеріологія:

Завдання бактеріології в діягностиці, оперативне урядження лабораторії та оборона перед лабораторійними інфекціями.

Техніка досліджування: методи мікроскопового забарвлення бактерій, приготовлення поживок для бактерій. Мікроскопія забарвлених і незабарвлених препаратів.
Досліджування культур: Висів і відчищування культур, Чистота культур, біохемічні та серологічні різниці. Висів анеробів. Досвіди на звірятках.
II. Спеціяльна частина.
Демонстрація патогенних збудників (бактеріоскопова та культуральна). Бактеріологічні бадання м'яса, молока та води. Секція малих звіряток та демонстрація надісланих анатомо-патолог. препаратів.
Серологічні бадання: аглютинація крови і молочного серум, прискорена аглютинація. Преціпітація (Ascoli) Вязання комисіменту (Васерманн). Лябораторійні методи досліджування крови, сечі та екскриментів. Паразитарні і гістологічні досліджування.

II.

Управа Обєднання просить членів, які не подали даних про себе с е й ч а с ц е з р о б и т и. Потрібні такі дані:

1. Імя і прізвище
2. Дата і місце народження
3. Місцевість і рік закінчення студій.
4. Спеціяльність
5. Літа праці
6. Теперішня адреса.

Ці дані потрібні для виготовлення списка до UNESCO і Міністерства Рільництва у Франції.
Зголошення просить переслати на адресу Проф. Др. Розгона, Мюнхен, Kaulbachstr. 69 / I

Н А Ш А Х Р О Н І К А.

Дня 15.51947 відбувся захист диссертаційних праць на Українському Технічно-Господарському Інституті в Регенсбурзі слідуючих колег: Вірщук Володимир: "Методи діягностики бруцеллози і оцінка їх для подолання бруцеллози у різних видів тварин".
Ткачук Богдан:"До проблеми етіології та умов неплідности великої рогатої худоби".

УКРАЇНСЬКИЙ
Ь. 2184
МУЗЕЙ-АРХІВ

ІНФОРМАТИВНИЙ ЛИСТОК

Ч. 4.

ОБЕДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ
МЮНХЕН - 1947 - БАЙРОЙТ

Що на черзі?

Ще один астрономічний рік прожили ми на чужині. Скоро будемо оглядати пройдений шлях, підсумовувати досягнення. Можемо зробити це і ми уже тепер.

В цьому році в основних ділянках нашого життя мало осягнули; ми ані своєї держави не здобули, а з тим і до дому не вернулися, ані права азилю не здобули, ані на стало в чужих країнах не поселились. Не сталось все це з причин від нас незалежних. Ці проблеми лишаться до розвязання і на майбутнє. Здаю, що нам дав минулий рік це віру, реальний оптимізм, тверду надію і скоре здійснення наших бажань. В наш бурхливий вік воно іде швидчим темпом а ніж будь коли. Тому, навіть в таких несприятливих умовах ми жиєм і щось творимо. Йдеться проте, щоб під кінець року нам всім разом і кожному зокрема як членам обєднання народової групи українського суспільства усвідомити чи виконали ми свій обовязок перед батьківщиною, своєю групою і самим собою? Чи все ми зробили що можна було в цих складних умовах для сповнення нашого обовязку?

В цьому році одні складали докторати в різних високих школах, інші пройшли курс санітарно-бактеріологічної техніки в Кульмбаху, інші знова підвищували свою кваліфікацію самоудосконаленням, працюючи як асистенти при практикуючих лікарях, при німецьких інститутах тощо. За минулий період два колеги (Корецький Т. і Ірчинський З.) виїхали до Америки, інші два (Курило П. і Галицька І.) виїхали до Канади.

Багато наших колег брали і беруть участь в громадському і науковому житті в: УВУ, УТГІ, НТШ, СПУЕ таборових установах, переселенчих установах тощо.

Друге питання чи в достаточній мірі і чи з добрими наслідками наші члени в згаданих установах і організаціях працювали? Нехай кожний таке питання сам собі поставить і з того зробить висновки на майбутнє бо внутрішнє моральне задоволення дорожче за чужі а фальшиві признання.

У мене враження, що ми всі разом і кожний з нас окремо працювали недостатньо, мало брало участь в науковому житті, особливо в житті високих шкіл і українських наукових установах. Мало працювало в німецьких наукових установах (всього чотири пп. Винницький, Голіян, Заяць і Микитович), і мало скористало з курсу в Кульмбаху.

Такі наші досягнення і разом з тим завдання на майбутнє.

Проф. Др. Розгін.

Посмертна згадка.

Дня 9.8.1947.р. в Гамбурзі у Марізнкранкенгаузі після тяжкої повторної операції помер колишній старшина Українських Січових Стрільців Армії УГА та армії УНР, ветеринарний лікар Др. Степан Кузьма.

Свою останню волю, висловлену в приватному листі він кінчив наступними словами: "Умираю, як жовнір - бо для здобуття найвищого ідеалу, зброї не зложив. Обов'язку супроти України я виконав. Бажаю Вам всього найкращого, а головно повороту на Вільну Повалежну Соборну Україну. Слава Україні. Степан Кузьма.

Поховано покійного на місцевому цвинтарі в Мінстер-Лягер, дня 14.8.1947.р.

Дня 4.11.1947.р. в Нойбурзі біля Інгольштату упокоївся Др.Михайло Дядик. Покійний народився в Херсонщині, фахову освіту здобув в київських високих школах Комерційному і Ветеринарно-Зоотехнічному Інститутах. На практичній адміністративній і педагогічній роботі працював в Київщині, там же був репресований і засуджений на довгі роки увязнення.

У совітській в'язниці стратив своє здоровля і перенісши злидні скитальщини - захворів на туберкульозу і по 8 місяцях помер.

Покійний брав участь в визвольних змаганнях в ранзі хорунжого в лавах армії УНР і УГА, був у Львові в листопадові дні ранений і за це нагороджений хрестами і відзнаками армії УНР і УГА. На еміграції працював як практичний лікар в Кетінгу біля Інгольштату і лектором Загальної і Спеціяльної Хірургії Ветеринарного Відділу УТГІ.

Похорон відбувся 6.11.1947.р. на міському кладовищі в Інгольштаті в присутності численної місцевої української колонії і представників від УТГІ, Ліги Політвязнів, Союзу Українських Комбатантів і інш.

Як фахівець покійний був висококваліфікований і висококультурний. Крім вузького фаху цікавився громадянським життям, останній час працював на становищі секретаря місцевої філії Ліги Українських Політвязнів.

Покійний залишив дружину і двоє дітей.

І.Р.

Бактеріологічний курс в Кульмбаху.

В місяці червні і липні цього року відбувся в Бактеріологічно-Хемічному Інституті в Кульмбаху бактеріологічний курс для наших колег.

Курс тревав по три тижні, заняття відбувалися перед полуднем і пополудні. В першій групі брали участь такі колеги: Білик, Вірщук, Ільків, Сениця, Коваленко і Ткачук. В другій групі: Свищук і Михайлюк. Курсанти замешкували в ДП Таборі Майнльойс, де і одержували повне прохарчування з додатком працюючого, незалежно від того чи є ДП, чи ні.

Належить підчеркнути, що керівництво курсів поставилось дуже прихильно до наших колег, вичерпано вповні програму подану в попередньому числі "Інформативного Листка", так, що всі колеги мали можність вповні оволодіти технікою бактеріологічного дослідження. На жаль приходиться тільки ствердити, що між нашими колегами є за мало зрозуміння для ваги такого курсу. Поминаючи те, що мале число колег зголосилося, то ще і ті, що зголосилися не всі приїхали так що друга група складалась тільки з двох люда. Таке легковаження справи ставить в досить прикре положення Ветеринарне Об'єднання перед чужинцями.

- Курсант. -

Др. Харченко.

Кастрація льошок.

Недавно я прочитав в німецькому ветеринарному журналі статтю, про кастрацію свійських тварин (Tierärztliche Umschau Nr.21/22 S.257.Dr.Wilchelm). Не погоджуючися з зазначеною в статті технікою кастрації льошок, я хотів би поділитися з моїми колегами досвідом переведення цієї операції за іншим способом.

Техніка овариотамії, що я маю до пропозиції є прийнятою на Україні, користаючись нею що року переводять кастрацію льошок різного віку.

Ця операція може бути застосована також при опоросі (кесарево січення), при чому поле операції та техніка залишаються такою ж самою.

Спанувавши техніку овариотамії у льошок ми так-само опануємо складну операцію кесаревого січення.

Автор статті "Tierärztliche Umschau" пропонує молодим колегам таку свою методу: кастрація переводиться, головно у віці 1,5 - 2 місяці. Місце операції - "linke Flanken" Про напрям розрізу автор, певно, забув написати, зате як розшукати яйник пише дуже багато йтим заплутує читача.

Після вирізування яйника, автор рекомендує до рани покласти свіжого коров'ячого масла або трану рибячого. Пізніше, не вживаючи очеревної закрити рану, себто наложити шкіряний шов.

Але який? Вузловий чи безперервний?

Щодо застосування масла я передаю ця питання на критику моїх колег, сам мушу нагадати, що в відношенні чутливости людини та тварини до очеревної, згиня стоїть на останньому місці, а коли це так то до рани можна й чогось іншого залити, не говорячи вже про масло, при чому прогноз буде сприятливий.

Але ж ми прагнемо до стерільности й тому мусимо утримуватися від таких порад.

Щодо місця операції, віку льошки та техніки, я пропонував би своїм колегам такий спосіб:

I). Вибір місця операції.

Повне, що практично перевести операцію на багато легше на молодих тваринах, але ж ніколи не потрібно відмовлятися від операції дорослих тварин. Як правило кастрацію переводити починаючи від 2 місячного віку.

а). Від 2 - 4 місячного віку операцію переводити в ділянці (білої лінії). При розрізуванні суворо додержуватись лінії між пуповиною та вагиною, але ближче до остатньої. Довжина розрізу 6 - 7 цм. Фіксацію робить одна людина, що сидячи на стільці держить міцно тварину між ногами головою до долини черевом наперед, притримуючи обома руками за задні кінцівки. В такому стані кишки посуваються додолу й не заважають операції.

Підготування операційного поля й самий хід операції провадиться за найпростішою методою, враховуючи, що операцію проводиться поза клінікою. Після миття поля операції водою з милом та змазування йодом, або перманганатом, а пізніше йодом, підготувавши руки хочби за способом Спасо-Кукоцького (0,5% NH_4 й тоді алькоголь) або інш., швидко робимо розріз шкіри, підшкірної клітчатки, товщової тканини, розєднуємо прямі м'язи черева. Нарешті доходимо до очеревної, її перфоруємо пальцем або держаком скальпеля, пізніше розширяємо отвір, щоб пройшло два пальці. Вказуючим пальцем швидко знаходимо сечовий пухир, ураз та його роги (дуже петлистий і цим відрізняється від кишок). Ріг уразу з яйником, що є завбільшки трохи більше як просяне зерно до гороху виводимо з отвору. Яйник розчавлюємо двома пальцями й відриваємо його, або відрізуємо ножицями, або ж вдираємо скальпелем. Після цього не можемо, а доторкуємось до

цього міцця йодом. Таку ж саму процидуру робимо і з другим лійником.

Тепер треба закрити рану. Тут виникає питання як буде з очеревною? Чи зашити, чи ні?

Проводячи операцію по білій лінії необхідно завжди очеревну зашити. Цим опорація не ускладнюється й крім того краще зашивати в рані стерільній Ketgut або шовк а ніж нестерільне масло. Шов робимо кишковий безперервний 2 - 3 стіжки. Після зашивання очеревної добре було б мати одного стерільного тампона та висушити рану (не завжди).

Пізніше зашиваємо скіру безперервним швом (в клініці вузловим). Край рани, але не саму рану миємо йодом. Ця операція тривае 15 хвилин.

Очеревну зашиваємо ми з метою профілактики щоб усунути пропуклину при чому хірургічну голку брати для очеревної з менших розмірів ніж для шкіри.

Отже проводячи операцію в цій ділянці, ми маємо великі вигоди, а саме: операція є майже безбільна, тому що Fascia flava abdominalis не має нервів, не кровавить, тому що тут дуже мало кровяних сосудів. Симетричні m.m.abdominalis recti що утворюють білу лінію не пошкоджуються скальпелем. Ця ділянка має міцну очеревну. Головне є то, що ми швидко знаходимо враз й цим прискорюємо операцію. Маленький мінус є те що, для усунення пропуклини ми мусимо зашити очеревну.

б). У свиней віком від 4 місяців й більш операцію провадимо в Regio ilium з лівого боку (але можна і з правого).

Розріз шкіри робимо відступивши 8 пальця від Tuber coesae й направляємо його до долу наперед під тупим кутом. При такому напрямі розрізу ми ніколи не пошкодимо Arteria circumflexa ilium profunda (вона залишається позаду розрізу).

Розріз робиться довжиною 10 цм. при овріотамії та 15 цм. при косеренсому січенні (Sectio cesarae) (див. схема).

Розрізуємо шкіру, підшкірну клідчатку, підшкірний м'язень, жирову тканину. Тоді розсуваємо пальцями, (але не розрізуємо) косі черевні м'язи = superficialis and.profundus й доходимо до очеревної. Далі робиться також як і за першим разом.

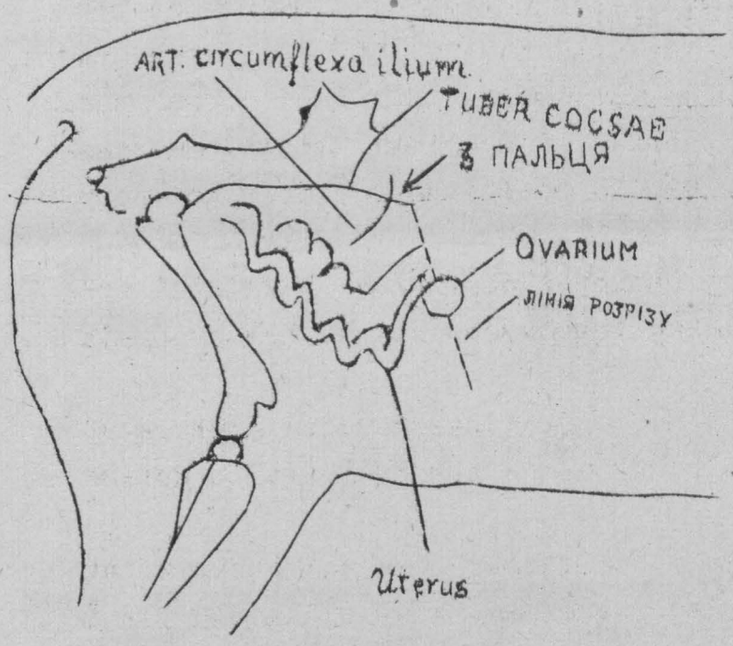

(Очеревину при кесаревому січенні розриваємо до 12 цм.). При правильно зробленому розрізі одразу знаходимо яйник, який лежить посередині розрізу. Коли яйник відразу не найдемо, то розшукуємо ріг уразу, витягаємо його в отвір та перебираючи доходимо до першого яйника. Розмір його може бути завбільшки за фасолю або й більше. Яйник перетинаємо старільним тонким повком відрізуємо ножицями й до місця відрізу також злегка торкаючись йодом. Пізніше по рогу уразу виводимо другий яйник й робимо так само. Для відрізування яйника я ніколи не користувався емаскулятором.

Коли отвір очеревної було зроблено невеликий, то у молодих 4 – 5 місячних льошок його можна не зашивати, обмежуючись тільки закриттям шкіри. У льошок старших як 5 місяців й коли отвір зроблено було більш за 5 цм. очеревну зашиваються 2 – 3, й більше стіжками. У дорослих можна це пролити й м'язевий шар. (2 – 3 стіжки). Шкірний шов робимо вузловий на віддалі 1 цм. один від другого.

При кесаревому січенні виводимо ріг уразу, робимо розріз достатній для виведення плоду, вибираємо весь плід (поросят), вичищуємо поплід й зашиваємо кишковим швом. (При забрудненні ураз треба вимити розчином ріганолю або хінозолю).

Цілком зрозуміло, що операція в тій ділянці бере більше часу на відшукання рогу уразу та яйника й буває часто, що де-кілька разів самість уразу з отвір виводимо петлі кишок. Треба мати терпіння, коли протягом 5 хвилин оператор не находить уразу. Я рекомендую, для полегшання, витягти з рани частину кишок на чистий рушник, тоді одразу ж з'явиться уразу. Після виводу рогу матиці кишки укладають на місце. Лише тоді продовжують операцію.

Провадячи за вище наведеною методою операції ovariotomia як у молодих, так і дорослих свиней, я ніколи не спостерігав ускладнень тому я й рекомендую його і не раджу у молодих до 3 - 4 місяців льошок проводити кастрацію в ділянці Regio illium на що вказували своєчасно такі хірурги як проф.Поважнко та проф.Олінков.

Оголошення Управи.

1). Адреси:

Проситься членів, які змінили свої адреси повідомити про це Управу Об'єднання. Адреса: Авгсбург. Сомме - Каферне, вет.лік.Свицук, і Мінхен Дахауорштрассе 9 др.Петрина.

2). Виказки:

Управа Об'єднання має видати членам Об'єднання виказки. В тій цілі проситься всіх членів прислати по одній знимці з заподанням дати народження і імени та прізвища в українській і англійській мовах. Прізвище й ім'я писати друковано.
Філія в англійській зоні одержить теж такі виказки.

3). Печатка:

Подається до відома членам, що Управа Об'єднання на будуче буде вживати нову округлу печатку з емблемою виготовленою по проекті затвердженому на останніх Загальних Зборах. Печатка кругла у двох мовах, а по середині колосок з вужем. Написи: зі зовні: Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів на Еміграції, з внутрішньої сторони: Association of Ukrainian Veterinary surgeons in Emigration.

4). Членські вкладки.

Управа Об'єднання вислала кожному членові пригадку з розрахунком про оплату членської вкладки. Проситься всіх членів виповнити свій обов'язок та вирівнати залеглі вкладки.

5). Книжки й часописи.

Можна замовити слідуючі часописи й книжки у видавництвах поданих нижче:

M.& H. S c h a p e r

Verlagsbuchhandlung - Abt. Sort.

Hannover - Waldhausen (20)

Grazerstr.20.

Baum, Festschrift zum 65. Geburtstag(404) Seiten mit einer Anzahl wertvoller Original - Artikel.

Blase, Prüfungsfragen für Fleischbeschauer.
Fischer, Das Klauenbeschneiden der Rinder (1946).
Götze, Neuzeitl. Embryotomie bei Pferd und Rind.
Götze, Dammrissgraht bei Stuten und Kühen.
Kaiser, Hygiene in der geburtshilflichen Praxis (1920).
Oppermann, Bekämpfung der Fohlenlähme.
Rolle, Biologie des Bakterium - Pyogenes.
Gerke, Pflanzenkunde.
Oppermann, Blutresorven der Haustiere; insbes.Pferde.

In Kürze erscheinen:

Blase, Prüfungsfragen f.Trichinenschauer.
Dankworth, Chemisches Praktikum.
Miessner, Tierseuchen.
Schönborn, Grundbegriffe der Fleischbeschau.
Schümmer, Homöopathie.

In Vorbereitung.

Götze, Künstliche Besamung.
Henkels, Chirurgie.
Fröhner, Geschichte der Vet.-Medizin
Glässer, Schweinekrankheiten.

Часописи:

"Tierärztliche Umschau" Zeitschrift für alle Gebiete der Veterinärmedizin. 17b.Konstanz a.B. Postfach 505.

замовлення: Terra - Verlag.

У тому самому видавництві можна замовити:

Vademecum für Tierärzte.
Deutsche Tierärztliche Wochenschrift. Verlag M.&.H.Schaper (20) Hannover - Waldhausen Grazerstr20.
Berliner u.Münchener Tierärztliche Wochenschrift. Verlag Richard Schötz. (I) Berlin - Friedenau Kirchstr.5.
"Wiedeutscher Kleitier - Züchter (14b) Reutlingen

Bürgstr.3/5 Postfach 35.

---- 0 ----

---- 0 ----

--- 0

Вже вийтов з друку"Handlexikon [illegible] Tierärzte" von Übela

Треба замовляти у видавництві: Ebner , Ulm - Donau.

6). Дисертації:

Дня 21.11.1947.р. відбувся захист докторської дисертації п.вет. лік. Малиновського на тему: "Матеріяли до патогенезу ботулізму."

--- ooo 000 ooo ---

ІНФОРМАТИВНИЙ ЛИСТОК

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ

МЮНХЕН 1949 РІК

6.

З ЖИТТЯ ОБ'ЄДНАННЯ

З кожним роком, а головно в останньому, прискорено меншає кількість членів нашого зорганізованого гурта в Німеччині. Ті, що ще залишаються в Европі, внедовзі також сподіються її покинути.

Наше Об'єднання має своїх представників по всіх частинах ґльобу. (Про це докладніше в "Переселенчих справах"). Ці колеги мали бути нашими неначе консулями (ми покладали на них стільки надій !) і мали не забувати про своїх залишених колег у старій Европі. А як є на ділі ? З 32-ох колег, яким доля дозволила покинути непевний континент, лише кількох (3 - 4) прислало вістки про себе, і, на жаль, не прямо до Об'єднання, а на адресу приватних осіб.

Ці вістки у формі двох листів, які випадково попали нам у руки, поміщуємо на іншому місці.

Чи ті колеги, які знову в короткому часі виїдуть, в і д р о б л я т ь занедбане попередниками ?

Ще раз звертаємося на цьому місці до них: "Не забувайте за Об'єднання і за тих, які поневолі залишаються тут в Европі - пишіть багато на адресу: "Verein der Ukrainischen Tierärzte" München, Dachauerstr.9/II.

Пересилайте докладні вістки про Ваше життя, працю, можливості еміграції і т.і.

Ми ждемо також на Вашу евентуальну поміч в емігруванні - головно треба допомогти тим колегам, що перебувають у безнадійній бездільності вже 4 роки по таборах !

Дня 16 квітня 1949 р. відбудуться наші IУ-ті Звичайні Загальні Збори - про них докладніше на іншому місці. Просимо всіх колег здисципліновано прибути на них - разом зі своїми дружинами - та своєю участю підкреслити ще раз нашу дружбу і волю працювати все разом в зорганізованому гурті для кращого нашога майбутнього.

Гольцкірхен, 25.Ш.1949.

Д-р В.Г.

З нагоди Воскресення Христового бажаємо всім членам Об'єднання та всім ветеринарним лікарям українцям на еміграції і в Краю, щоб внедовзі сповнилась віковічна мрія працювати у своїй Державі для свого Народу

Управа.

IУ-ті ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ.

Управа Об'єднання повідомляє, що дня 16. квітня 1949 р. о 9 год. ранку на Йоганніспляц 6, в приміщенні Харчівні КОДУС-у, відбудуться Звичайні Загальні Збори Об'єднання.

Денний порядок.

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Відчитання протоколу з попередніх Зборів.
4. Звіт Управи з дотеперішньої діяльности.
5. Звіт Ревізійної Комісії.
6. Уділення абсолюторії уступаючій Управі.
7. Вибір нової Управи та інших органів.
8. Актуалії.
9. Доповіді проф. Ветер. Фак. при УТГІ на актуальні теми.

Переселенчі справи.

Наші колеги за океаном :

Канада - Д-р Гладишевський Мирон, д-р Телішевський Филип, вет.лік.Балицька Іванна, вет.лік.Курило П., вет. лік.Шпур Р., вет.лік.Прихідко М., вет.лік.Заяць М., д-р Базар А., д-р Король В., д-р Сілецький.

С Ш А - Вет.лік.Юрчинський З., вет.лік.Корецький Т., д-р Сениця П., д-р Полотнянка А., вет.лік.Богонович К., ветлік.Янчишин І, вет.лік.Чехут Б., вет.лік.Ільків О., д-р Винницький Р., вет.лік.Мельник Я. ,вет.лік.Шпур А.

Венесуеля - Вет.лік.Щока, вет.лік.Яблонський,

Парагвай - Д-р Гура І., вет.лік.Погорецький Р.

Австралія - Д-р Сось.

Ч і л е - Вет.лік.Білоскурський Іван.

Англія - Д-р Моспанюк А., вет.лік.Пенцак, вет.лікМицко С., вет.лік.Ших С., вет.лік.Кішко В.

Бельгія - Д-р Третяк А. і вет.лік.Третяк О.

Редакція "І.Л.", просить повідомляти її (для евіденції) про ідивідуальні виїзди за океан колег на адресу:

Головним завданням Управи було промостити нашим колегам шлях до еміграції. Управі пощастило нав'язати зв'язок з Міністерством Хліборобства у Вашінгтоні, а вислідом була коресподенція багатьох колег з тим Міністерством.

Управа намагалась дуже настерливо нав'язати якнайкориснійший зв'язок із ЗУДАК-ом для полегшення переїзду колег за океан, проте ці старання - не з вини Управи - на жаль,не увінчались успіхом.

Лише для двох колег вдалось Управі виєднати через ЗУДАК запотребовання на фахову працю і виїзд до США. Залишається отже колегам можливість кожному з осібна вистарати дозвіл виїзду загально знаним шляхом, а на місці в США дістане кожний фахову працю через Міністерство Хліборобства у Вашінгтоні

.

.

Управа намагалась задля еміграції колег нав'язати зв'язок з наступними країнами: з Австралією і Аргентиною - без успіху - і з Канадою. Канада переслала негативну відповідь.

Всі подання колег (у зв'язку з еміграцією), спрямовувані до Управи, були передавані особисто секретарем Об'єднання ЗУДАК-ові до дальшої висилки.

Акція Переша : У грудні 1948 р. вдалося Управі безпосередньо особисто - нав'язати контакт з представником синдикату фармерів США, п.Перешем, якому передано 20 подань колег на фахову процю в американських фармерів.

Переш гаряче обіцяв справу цих колег полагодити позитивно, ангажуючи з місця кол. Чехута на свою фарму. Управа і далі не занедбує цієї справи, стало контактуючись через ЗУДАК з п.Перешем. Останньо заявив п.Переш, що справа виїзду цих 20 колег надалі актуальна і жде лиш остаточного полагодження в синдикаті американських фармерів.

Нам пишуть : З листа д-ра Телішевського Пилипа, Вінніпеґ.

За цей час побуту в Канаді я встиг нав'язати кореспоненційною дорогою зв'язки з усіми нашими колегами-ветеринарями, що виїхали сюди чи на контракт, чи на афідавіт. Всі розкинені від себе дуже далеко, а є нас усіх 10. Більшість із

нас працює не по фаху і так наразі заробляє на прожиток, тільки д-р Курило працює по фаху як вет.лікар між нашими фармерами в Альберті ; вет.лікар Іванна Балицька приїхала теж з англійської зони і, по відбутті контракту в шпиталі, працює в Едмонтоні в університецькій лабораторії.Недавно знову вет.лік.Прихідко одержав працю в різні як державний вет.лікар при оглядані мяса.

Згідно з інформаціями з урядових джерел можу Вам, Пане Професоре, сказати, що найкращі вигляди з усіх фахівців на одержання праці в свому фаху мають тут ветеринарні лікарі та інженери будівельники, і не потрібно нострифікувати чи ще дещо студіювати, тільки головна справа - знання англійської мови, бодай хоч так , щоб могти розговоритися. Ветеринарних лікарів тут мало, а їх досить потребують і до новоприбулих ставляться досить прихильно.

Найкраща праця у різні, і це т.зв. праця державна: вет. лік. для оглядання м'яса. Тутешній домініяльний-провінціональний шеф ветеринарних справ опінює подання петента, що хоче дістати таку працю, і відсилає його з усіми залучниками та дипломами до Міністерства Хліборобства до Отави, який видає рішення та дозволяє розпочати цю працю і про це повідомляє заінтересовану особу. Місячна плата виносить на початок 200 дол., а опісля по трох місяцях підвищують. Але тут у Канаді, як взагалі в капіталістичномі світі, є ставка за годину праці, і вет.лікар законно дістає I,25 дол., а коли працює понад 8 год., то дістає подвійну плату за ці години.

З листа вет.лікаря п.Шпура Романа, Канада.

Тут нас, вет.лікарів, I5 осіб. Крім того є кількох канд. вет.мед., з них тільки 2 чи 3 працює по свому фаху. Мій добрий

знайомий, д-р Курило П., що працює в моєму місті, так мене поінформував про можливості: Так як у Краю, так і тут є два роди праці: I/ вільна практика, як veterinary surgeon (це така офіціна назва), 2/ державна, як meat inspector (вет.лікар в різні).

Щоб могти працювати в районі, треба мати прийняття в якому небудь стейті Канади. Найлегше є в Альберті, але рргаізація вет.лікарів має тут рішальний голос. Вона приймає і шле у район. Одна біда, що треба починати з нічого, бо тут у багатьох місцевостях взагалі не було вет. лікарів, а тільки "Фельчери", що і далі працюють. Вони за практику беруть I,2 чи 2,5 доляра, а лікар мусить, оскільки хоче жити, (бо в нього ні фарми, ні крамниці, т.з. в нього лікування є все, а не побічне заняття) мусить брати 5 дол. Отже не диво, що фармери беруть "Фельчерів", а не лікарів, хіба тільки в тяжких випадках, в загальному безнадійних. Тому, щоб іти на район, треба мати запасовий капітал, а як хто з сім'єю, то не знаю, чи всидить.

Щоб стати інспектором, треба також внести подання через другу організацію в якій небудь провінції; воно іде до Отави, де або - або. Як там, так і тут треба на початку здавати вступний іспит, перша плата виносить 200 дол. По півроці можна ще раз здавати й тоді 260 дол., і так можна дійти до 600 дол., але коли, не знаю. Оскільки хто працює більше 5 років в одному фаху, а хотів би перенестися на другий, то мусить знову здавати іспит. Тепер у Вінніпегу, правдоподібно, має бути при університеті "перевишкільний курс" для всіх. Наразі ще не знати, що з того вийде.

Проф.Д-р Іван Розгін
Декан Ветеринарного
Факультету при УТГІ.

Ветеринарний Факультет УТГІ в Мюнхені.

Після капітуляції Німеччини і по відновленні діяльности УТГІ, в Мюнхені була організована делегатура в складі : проф. д-р Іван Розгін (голова), доц.М.Каплистий (скарбник - господар), інж.С.Зеркаль (секретар) і А.Палій (член). Делегатура здійснювала завдання УТГІ на терені Мюнхену, в першу чергу сприяла розгортанню заочного і авдиторного навчання. В вересні 1945 р. з ініціятиви Дирекції УТГІ: проф.Комарецького С.,проф.Іваницького Б., проф.В.Доманицького і голови делегатури проф.д-ра І. Розгона в Мюнхені була створена громадська комісія для розбудови Ветеринарного Факультету УТГІ в складі: І. Проф.Доманицький, 2. Проф.Розгін, 3. Проф.Корсунський, 4. Доц.Каплистий, 5. Інж.Вакуловський, 6. Проф.Гіммельрайх, 7. Проф.Павликовський 8. Проф.Радзимовська, 9. Проф.Андрієвський, Іо. Інж.Палій, II. Доц.Зеркаль.

2. жовтня 1945 р., в приявності численних гостей і представників місцевого українського комітету, комісія заслухала доповідь проф.В.Доманицького і проф.І.Розгона про організацію ветеринарного факультету. Після обговорення доповідей комісія визнала, що в Мюнхені є всі передумови до організації ветеринарного факультету. На цьому ж засіданні ухвалено творити не факультет, а ветеринарно-зоотехнічний відділ при агрономічно-лісовому факультеті. Для здійснення цієї постанови обрано президію комісії в складі: проф.д-р Павло Гіммельрайх (голова), інж. Андрій Палій (секретар), проф.д-р Іван Розгін (член).

Президія мала виконувати обов'язки продеканату аж до зформування Професорської Ради і виборів всіх інших органів відділу.

Президія в першу чергу оголосила вписи студентів на всі семестри і спільно з делегатурою УТГІ перевела облік наявних в Баварії фахівців-професорів для обсадження відповідних дисциплін. До 15-го листопада 1945 р. вписалося 73 студентів, з того на перший семестр 39, і оформлено 13 осіб викладовців, серед них шість професорів-ветеринарів і зоотехніків, науковців колишніх українських університетів і ветеринарних інститутів.

В зв'язку з тим, що треба було негайно розпочати навчання, підкомісії в складі пп. д-ра Ляшевича, інж.Зеркала і інж.Залізняка доручено підшукати приміщення. Підкомісія домовилася з адміністрацією Оселі ЛУПВ на Фюріхштр. 53, що викладові залі, лябораторії і канцелярію відділу тимчасово примістять в Оселі.

Навчання розпочато 20.листопада 1945 р., лише на першому семестрі. 12-го січня 1946 р. на черговому засіданні комісії обрано професорський склад (професорську раду) відділу.

В зв'язку з тим, що громадська комісія фактично виконала своє завдання, замість неї Ректорат УТГІ призначив фахову факультетську комісію в складі професорів відділу з платним секретарем відділу, д-ром Телішевським Пилипом.

1-го березня 1946 р. на проф. раді відділу заслухано і затверджено перший варіянт бюджету і навчального плану, за яким відділ мав готувати не лише ветеринарних лікарів, а й інженерів-зоотехніків високої кваліфікації. Передбачувалося спільне навчання до п'ятого семестру, а після того студенти мали бути поділені на дві фуркації: ветеринарну і зоотехнічну. В такій формі відділ існував до березня 1947 р..аж, коли спеціяльна комісія в складі професорів І.Розгона, П.Гіммельрайха, О.Корсун-

ського розробила новий план навчання і пропозиції для укомплектування всіх установ відділу. За цим планом відбувається навчання і досі. В листопаді 1947 р., на пропозицію Деканату Вет. Відділу, проф. рада УТГІ ухвалила реорганізувати вет.-відділ на факультет і обрала проф. д-ра Розгона І. продеканом фа-ту, до скликання першої професорської ради. Перше засідання проф. ради факультету відбулося 12-го січня 1948 р. На цьому засіданні проф. рада факультету, в присутності представників ректорату і агрономічного факультету (проф. Зайцева і проф. Боженка), обрала перший деканат в складі: проф. д-р І. Розгін - декан, доц. Я. Вакуленко - продекан авдиторного навчання, проф. д-р П. Гіммельрайх - продекан заочного навчання, проф. д-р Радзимовська В. - керівник наукового сектора. В такому складі деканат, переобраний в 1948/49 навчальному році, діє і досі. Деканат завершив оформлення факультету, укріпив його авторитет так в інституті, як і серед громадянства на еміграції.

Деканат розробив правильник складання іспитів студентами ветеринарного факультету (доповнення до загального інститутського правильника) і укомплетував комісії для докторських, дипломових і півкурсових іспитів. Згідно з діючим правильником студенти факультету, після прослухання теоретичних дисциплін і виконання практичних вправ, складають іспити у професора, доцента чи лектора дотичної дисципліни. Після того перед комісією в складі: декана як голови, продекана як секретаря і трьох членів-професорів дають по 4-тому семестрі перший півкурсовий іспит з усіх дисциплін прочитаних в І, ІІ, ІІІ і IV семестрах. Після першого півкурсового іспиту і виконання належних вправ і іспитів, після 7 семестру студентів допускається до відбування клінічної практики під керівництвом професорів клінічних дисциплін.

За відсутністю власних клінік студенти відбувають практику в українських і німецьких практикуючих вет.лікарів, де за спеціяльними інструкціями збирають і оформлюють клінічний матеріял. По скінченні 8-го семестра і відбутті практики, кожний студент складає про це письмовий звіт, до якого долучає історію хвороби (не менше, як по одній з кожної клініки) і протокол пато-анатомічного розвитку тварин. По 8-му семестрі студенти складають перед комісією в складі : декана-голови, продекана-секретаря і чотирьох професорів-членів другий півкурсовий іспит з усіх дисциплін прочитаних на 5,6,7, і 8 семестрах.У відміну від інших ветеринарних високих шкіл студенти УТГІ, для остаточного оформлення ветеринарної освіти складають ще дипломовий іспит перед комісією в складі: декана-голови, продекана-секретаря і членів професорів клінічних дисциплін з таких предметів: I. патології, 2. епізоотології, 3. хірургії, 4. положництва, 5. паразитології, 6. внутрішніх хворіб. Протокол дипломової комісії затверджує професорська рада факультету і надає абсольвентові фахове знання ветеринарного лікаря. Постанову проф. ради вет-фак. остаточно затверджує сенат УТГІ, і лише тоді видається диплом в українській і копія в латинській мові.

II 19.9.1948 р. проф.рада факультету затвердила перші дипломові іспити, оформлені за цим правильником, і фахове звання ветеринарних лікарів одержали: пп. Малюца Ярослав і Ніко Роман. В 1948 р. склало дипломові іспити ще 5 інших абсольвентів, які перед тим студіювали на Львівській Ветеринарній Академії чи на німецьких університетах (Ляйпціґ, Ґіссен, Мюнхен), а то: Бачинська Тетяна, Прокіп Іван, Сарачинський Богдан, Левицький Олександер, Янчишин Іван,

Абсольвенти нашого інституту, а також випускники інших високих ветеринарних шкіл мають можливість здобувати титул доктора ветеринарних наук. Для цього кожний мусить вписатися на додатковий докторський семестр, скласти перед іспитовою докторською комісією іспит з головних дисциплін та з дисципліни, з якої одержав дисертацію, - виконати під керівництвом одного з професорів докторську працю і публічно захистити її перед проф. радою факультету. Наслідки захисту схвалює таємним голосуванням проф. рада факультету, і після того відбувається урочиста промоція і затвердження сенатом УТГІ. Досі здобули докторський титул в 1947 році три вет.лікарі: Вірщук Володимир ("Алергічні методи діяльности бруцельози", порівнальна оцінка), Ткачук Богдан ("Причини і умови неплідности великої рогатої худоби"), Малиновський Василь ("До етіології м'ясних отруїн"). По перетворенні відділу на факультет в 1948 році чотирьох, а то: Сениця Павло ("Патогенні концидії свійських тварин"), Тукер Ришард ("Деяка залежність між формою, функцією і оточенням в будові черепа ссавців"), Харченко Ростислав ("Роля анаеробів в харчевих отруях") і Кічоровський Роман ("Кастрація корів і її народньо-господарче значення"). Досі захистило дисертації 7 вет.лікарів. Ще 4-ох в процесі оформлення (лп.Рущицький М., Свищук Ю., Данилишин Я. і Бачинська Тетяна).

В процесі організації факультету розбудовано і обладнано такі допоміжні навчальні і господарчі заклади: 1. питомник сільсько-господарських, технічних і лікарських рослин, 2. лябораторію, 3. просекторій, 4. бібліотеку. Стало використовується для навчання : 1. міську різню в Мюнхені, 2. утилізаційний завод, 3. практикуючих лікарів у Мюнхені і

околиці. 4. тварини на теренах таборів: Фрайман, Ляйм, Шляйсгайм. Факультет має підтримку від громадських установ і організацій, в першу чергу від Управи і членів Об'єднання Ветеринарних Лікарів на Еміграції.

Стан студентів за час від заснування

семестер	I	2	3	4	5	6	7	8	Разом
I945/46	39	--	--	--	--	--	--	--	36
I946	--	3I	--	--	--	--	--	--	3I
I946/47	47	--	29	--	--	--	--	2	78
I947	--	42	--	27	--	--	--	--	70
I947/48	4I	--	34	--	29	--	--	-6	II[illegible]
I948	--	37	--	29	--	I8	2	I5	I0I
I948/49	--	--	9	--	I3	--	I8	6	46
I949	--	--	--	7	--	II	--	22	40

Перший склад викладовчого персоналу вет. відділу.

I. Проф. Д-р Гіммельрайх Павло -- діягностика, внутрішні хвороби.
2. Проф. Д-р Розгін Іван -- пат. фізіологія, пат. анатомія, зоогігієна.
3. Проф. Д-р Радзимовська Валентина -- анатомія нор., фізіологія нор.
4. Проф. Д-р Архімович Олександер -- ботаніка. (виїхав до Еспанії)
5. Проф. Корсунський Олександер -- мікробіологія, епізоотологія.
6. Проф. Радзимовський Евген -- фізика.
7. Доц. Вакуленко Яким -- при кат. ботаніки.
8. Доц. Зелений Петро -- біохемія. (виїхав до Бельгії)
9. Доц. Каплистий Макар -- метеорологія.
I0. Лектор Д-р Дядик Михайло -- хірургія. (помер)
II. " Інж. Лисий Федір -- хемія.

I2. Лектор Інж. Білоус Тихон -- енциклопедія рільництва.

I3. " " Палій Андрій -- гігієна молока (виїхав до Канади)

I4. " Вовк В. -- німецька мова (вибула)

I5. Асистент Ляшевич Ярослав при катедрі анатомії.

I6. Доц. Ю.Блохін -- україністика.

З розвитком факультету запрошено на викладовців:

I7. Лектор Д-р Петрина Василь -- епізоотологія спеціяльна

I8. " " Барановський Роман -- гігієна м'яса, хірургія спец.

I9. Проф.Д-р Васильїв Андрій -- мікробіологія (вибув)

20. Лектор Семків Роман -- ортопедія, судова ветеринарія.

2I. " Бачинський Евген -- ортопедія.

22. " Чехут Богдан -- положництво, фармакологія. (виїхав до США)

23. Асистент Д-р Винярський Сергій - при кат. хірургії.

24. Проф.Д-р Балінський -- ембріологія (виїхав)

Ще пізніше на місце вибувших запрошується:

25. Проф.Д-р Журко Максим -- хірургія загальна

26. Доц.Д-р Гіммельрайх Елисавета -- біохемія.

27. Доц.Д-р Жарський Евген -- анатомія нормальна.

28. Лектор Семенова Ала -- анґлійська мова.

По виїздї проф.Архімовича катедру ботаніки очолює доц.Вакуленко Я., положництво та фармакологію д-р Петрина В.

В такості і в рассорі, на жаль, не має нашівищ двох визначних професорів (паразитолога і зоотехніка), які просили з відомих причин їх не згадувати.

Д-р К.Коваленко.

Бухарський каракуль в Україні.

Поступове і постійне зменшення на світі кількости диких тварин, носіїв цінного хутра, завдяки інтензивному полюванню, навіть в таких місцях, як у північних частинах С.Р.С.Р. і Америки.

Гігантичний розцвіт індустріялізації і промислових центрів на цілому світі, а в зв'язку з тим постійний ріст матеріяльно-культурного добробуту і потреб все більшого і більшого числа людей.

Великий попит на міжнародніх ринках за добрим хутром, який не може бути задоволений різними імітаціями, можливо навіть і гарними, але низької якости і малої вартости.

Це головні причини, задля яких плекання тварин з цінним і якісним хутром видається економічною конечністю. Поміж цими тваринами одне з найбільш почесних місць належиться каракульській бухарській вівці, якої ягнята мають дуже цінні шкірки великої краси.

Бухарська каракульська вівця належить до групи грубошерстих - товстохвостих, підгрупи смушково-молочних овець.

В своєму історичному розвої вона належить до найстарших рас на світі. Її походження майже неможливо докладно прослідити. За батьківщину каракульської вівці прийнято вважати Арабію і Мезопотамію. Найстарший малюнок ягнячого смушка знайдено в північній Сірії в Сейдширлі, на барельєфі з ХІУ сторіччя до Хр., зображуючім царя хетитів, у якого накриття голови і плащ були зроблені із смушків цілком подібних до каракульських.

Після завойовання в 8 ст. по Хр. Хиви і Бухари (Туркестану), араби приводять зі собою до цих країн свої смушкові вівці.

Місцеве населення з великим інтересом і симпатією сприймає ці досі незнані тварини, і з цього часу годівля каракульської вівці міцно входить у традиції Туркестану.

Стара назва каракульської вівці "арап" або "арабі" (чорний) в значній мірі підтверджує думку про занесення цієї раси до Туркистану арабами; вона замінюється з часом назвою Кара-куль (чорне озеро) або кара-гюль (чорна рожа). На Заході закорінюється назва "астракан", від знаменних смушкових ярмарків в місті Астрахані на Каспійському морі. На цей час у фахових колах загально прийнята назва карак овець у зв'язку з кольором їх смушків: розрізняємо "арабі" - чорні, "ширазі" - сірі, "комбар" - руді і брунатні, "сур" - двокольоровий волосок (фон більш темний, а кінчики світло-золотисті або сріблисті), "рожевий" - колись брунатних і сірих волосинок "агуті" і.т.д.

З огляду на велику кількість варіяцій - дуже тяжко точно встановити стандартний екстер'єр для каракульських овець. Найбільш типові такі ознаки: голова протягля, пів-горбоноса, тулуб досить глибокий, задні ноги міцні і більш товсті ніж передні. Ноги до колін покриті, як і цілий тулуб, густою курчавою вовною, а нижче колін чорною, блискучою, легко хвилястою коротеою шерстю. Шия середньої довжини, вуха обвислі і покриті шовковистим, блискучим, коротеим волосом. Роги у баранів закручені гвинтоподібно, великі і поставлені злегка в бік. Барани рідко без рогів (комолі), зате матки майже всі комолі. Дуже типовий хвіст - широкий, ліро-або щито-подібний з С - подібним придатком, з нижнього кінця закрученим догори; також часто клиноподібний, товстий інколи доходить до кількох кілограмів ваги, довжиною до скакового суглоба ; з середини голий а з боків і з верху покритий густою шерстю.

У чорних каракулів кольор вовни лишається чорним до I,½ - 2 років, після чого починає поступово сивіти; лише ноги і голова лишається на все життя чорними. Жива вага матки 40-45 кг. Вага новонародженого ягняти 4-4,5 кг. Час різання ягнят на смушки, звичайно перших 3 дні після народження і залежить від того, як скоро виявляться найкращі прикмети звитка.

Каракульська вівця рахується найбільш прибутковою в порівнанні з іншими породами. Найбільша користь зумовлюється головним чином високими цінами на каракульські смушки на міжнародніх ринках і необмеженим їх збутом. Але крім цього вона посідає ще багато інших високоякісних прикмет.

Дуже добру молочність. Молоко в середн. з 8,5 % товщу, добре надається на виготовлення масла і експортних сирів (бриндзі, качкавалу, пекаріно,рокфору і т.д.)

М'ясо, як із зарізаних ягнят, так і з дорослих тварин соковите і смачне. Шкіри надаються на виріб міцних і теплих кожухів і іншої одежі.

Вовна йде на виріб грубшого сукна, волянок, онуч, войлока і коврів. Завжди великий попит і високі ціни на розплодових баранів.

Незвичайна придатність для поліпшення місцевих грубошерстих овець і пов'язане з цим загальне побільшення прибутковости звичайного вівчарства. Добра плодовитість і великий відсоток двойнят.

Міцна конституція і велика відпорність на різні захворіння. Велика невибагливість до покорму і до умов утримання . За статистичними відомостями з перед 1914 р. валовий дохід з одної каракульської вівці виносив I0-I6 золотих рублів річно.

Каракульська вівця є видатною твариною континентального підсоння, великих рівнин і необмежених степів. Натомість її акліматизація в вологому, а особливо в волого-холодному кліматі, удається значно тяжче, ніж звичайно прийнято уважати. Найбільшу небезпеку на европейському Заході становлять легенево-глистяні захворіння (стронгґілюїдози), а також інфекційне кульгання (панаріцій), на які каракульська вівця не має виробленої відпорности. Вологість і велика кількість опадів, як також завелика соковитість трави і інший її склад значно впливають на погіршення якости каракульського смушка.

Думки, висловлені українськими господарчо-науковими кругами (Проф.Зайкевич) про можливості успішного поліпшення каракулями місцевих українських смушково-молочних пород, займали видатних тваринників вже від половини минулого сторіччя.

В Україні,на той час, існувала значна кількість овечих пород, знаменитих своїми високоякісними смушками. Серед них перше місце займали полтавські смушково-молочні вівці, а з-поміж них т.зв. решетилівські (переважно чорні) і сокольські (переважно сірі), розповсюджені майже по цілій центральній Україні, Чушки або цушки (чорні і білі) розповсюджені в Бесарабії, на Херсонщині і на Поділлі, а також знаменита кримська вівця малич (Крим, Таврія, Кубань). Усі перечислені породи сягають своїм походженням часів української старовини і без сумніву являються витвором метисації старо-української вівці каракулями, приведеними на Україну з Азії татарськими ордами Батія і Тамерлана.

Високоякісні смушки цих пород значно переважали своєю красою і вартістю всі інші місцеві грубошерсті породи.

Перші спроби метисації українських овець каракулами, зроблені в вісімдесятих роках минулого сторіччя Полтавським Сільсько-Господарчим Товариством, дали настільки блискучі висліди, що це товариство, починаючи з 1888 р.по 1913 р.,організує 10 експедицій до бухари і за цей час спроваджує біля 2,500 голів чистокровних каракулів. З цих тварин засновується по цілій Україні кілька знаменитих племінних каракульських отар.

Думки про поліпшення полтавських смушково-молочних овець каракулами, взяті в основу праць Полтавського Сільсько-Господарчого Товариства, майже цілковито здійснилися.

Головним чином із блискучими наслідками гібридизувалися чорні решетилівки. Вже смушки першої і другої ґенерації гібрида каракуль-решетилівка роблять незвичайно гарне враження, вони значно більш елегантні і своєю ніжністю, шовковитістю, полиском і чистим чорним кольором дуже наближуються до каракульських; поступають тільки незначно в красі завитка.

Але вже метиси з 3 або 4 ґенерації нічим не відрізняються за ознаками від чистокровних каракулів і дають незвичайно добрі і дуже цінні смушки, нічим не відступаючи щодо якости від найкращих бухарських.

Сокольські вівці значно менше схрищувалися з каракулами, головно для того, щоб не загубити дуже гарного сірого зафарблення смушків, незвичайно улюбленого і дуже ціненого українським населенням.Схрищування з каракулами звичайних селянських овець також перейшло в своїх позитивних вислідах усі сподівання.

Добрі висліди праць Полтавського С.-Г. Товариство дають імпульс і для сусідніх областей.

Так вже в 90-их роках бесарабське обласне земство разом з бесарабським і кишинівським повітовими земствами закладають у Теодорештах взірцеву племінну отару каракульських овець, організуючи три транспорти каракулів з Бухари.

Досвіди зроблені з чушками дорогою покриття їх каракульськими баранами показали, що, не затрачуючи властивих собі молочних і шерстяних якісних прикмет, гібрид каракуль-чушка вже в першій ґенерації мав значно кращий смушок, а в другій, при повторному покритті каракульським бараном, смушок був вже дуже наближений до каракульського.

Евпаторійське земство в Криму, починаючи з 1890 р., майже виявляє незвичайне піклування про поліпшення місцевих овець і до початку першої світової війни організує п'ять експедицій до Бухари для закуплення каракульських розплідників. Гібридизація каракулів з кримськими маличами перейшла всі сподівання і вже майже в першій і другій ґенерації дала тварин майже нічим не відмінних від чистопородних каракулів.

Дуже гарні висліди дала також метисація каракулами українських волоських овець.

Революція 1917-18 і наступні роки політично-господарської смути, знищення маєтків і великої власности, а також повна несорганізація господарчого життя в Україні загальмували і в певному степені знищили стихійний ріст українського каракулеводства.

Однак досвід минувшини був настільки свіжий і заохочуючий, а користі з плекання так незвичайно добре пристосованих до українського підсоння каракульських овець настільки очевидні, - що уряд УСРР прикладає найбільших старань, щоб повернути українському каракульському вівчарству його давній розвій і славу. В 1932 і наступних роках прибуває в Україну з Бухари біля 12.000 чистокровних тварин і одночасно закладається по радгоспах і колгоспах значна кількість племінних каракульських досвідчальних стадиць.

Друга світова війна нищить майже в корні усі придбання останніх років.

Що не загинуло під час поспішної евакуації українських сільсько-господарчих установ перед німецьким наступом, іде на кухню

окупуючих Україну армій або вивозиться до Німеччини.

Негайно після закінчення війни, бо вже в 1945 і 46 рр., слідне намагання відновити плекання каракулів в Україні. Біля 2,000 чистокровних каракулів повертають аліянти в Україну з Німеччини. Прибуває біля 15,000 каракулів з Бухари.

Як вдасться сучасним українським зоотехнікам справа виплекання нового українського каракула, яка його дальша доля, - це покаже майбутнє. Український господар, український степ і українське сонце і надалі доброзичливо привітають у себе цього достойного і шляхетного гостя.

В цих кількох словах я хотів перед шановними читачами і колегами швидко перегорнути одну з багатьох сторінок книги нашого національного багатства.

Безумовно, справа плекання каракульської вівці, питання схрищування, клясифікація і технологія каракульського смушка ані така проста, ані легка. Вони вимагають впертої і завзятої теоретичної і практичної праці, а передусім ентузіязму справи, з яким тільки можна осягнути велику мету.

Бібліографія:

Академік М.Ф.Иванов - "Овцеводство", Москва 1935.

С.П.Поспелов - "Каракулеводство", Москва-Ленінград 1931.

Prof.Dr. Frölich - Dr.Hornitschek "Das Karakulschaf und seine Zucht" 1942. München.

Др. Роман Барановський
Лектор гіґ. м'яса фак. вет. мед.
У.Т.Г.І.

За правильну оцінку м'яса туберкулічних тварин.

Може ніякій іншій інфекційній недузі тварин не присвячено стільки уваги, що туберкульозі, а коли мова про оцінку м'яса туберкульозних тварин, то вона була предметом нарад чисельних лікарсько-ветеринарних та туберкульозних конґресів. Розбіжності думки і поглядів на суть туберкульози впливали автоматично на зміну оцінки м'яса. На особливу увагу, відносно оцінки м'яса туберкулічних тварин, заслуговують постанови сьомого міжнародного лікарського ветеринарного конґресу в Баден-Баден 1899 р. Вони лягли в основу німецького права для дослідження різняних тварин та м'яса з 3.6.1900 р., що став опісля зразком для м'ясних законів інших культурних країн. Пізніші доповнення та закон для дослідження різняних тварин і м'яса з 1940 р., який тепер обов'язує в цілій Німеччині, вправді змінили попередні постанови, все ж таки засаднича підстава осталася незміненою або дуже мало зміненою і по сьогоднішній день. Тоді панувало це переконання, що існує причиновий зв'язок між туберкульозою людей і тварин та що м'ясо туберкульозних тварин, побіч ще й інших джерел інфекції, являє собою найважливішу причину, у якій треба дошукуватися поширення туберкульози між людьми. Не диво, що і до оцінки м'яса туберкульозних тварин ставлено дуже гострі вимоги включно з виключенням м'яса, без уваги на ступінь хвороби та вигляд м'яса. Ясно, що такий стан не міг вдержатися довго і дуже скоро уступив місце стерилізованню (вареню) м'яса. Коли й така розв'язка в практиці показалася не до переведення, дозволено побіч переваренного м'яса допустити до спожиття і сире м'ясо тварин при льокальних тубер-

кульозних змінах. На улекшення тих постанов вплинув у значній мірі німецький гігієніст і знавець туберкульози, Остертаґ. Він добився того, що за підставу до оцінки м'яса туберкульозних тварин взято тезу інфекції крови Коне. Вихудження тварин, туберкульозна інфекція інтермускулярних лімфатичних вузлів та розпадові вогнища були головними критеріями, що зумовляли стерилізовання м'яса.

Яке ж було здивування в наукових кругах, коли Кох на лондонському туберкульозному конґресі 1901 р. заявив, що туберкульоза людей інша від туберкульози тварин та що твердження багатьох лікарів вважати м'ясо туберкульозних тварин за головне джерело інфекції людей - до основ хибне. Головним джерелом інфекції людей треба вважати не туберкульозну тварину, тільки виключно туберкульозно хвору людину, головно її слину, й тому Кох радив не встановляти спеціяльно суворих протизасобів для збереження людей перед туберкульозою через спожиття м'яса туберкульозних тварин.

Тою сміливою заявою, яка аж після довгих літ виявилася зовсім правильною, Кох відкинув всі попередні далекойдучі постанови конґресів, що домагалися нищення або варення м'яса туберкульозних тварин, як зовсім безцільні і заявився за відкиненням примусу стерилізовання м'яса. Одначе заява Коха була на тодішні часи така смілива та несподівана, що конґрес відкинув її як неузасаднену і недискусійну, а рішився і надалі пристосувати якнайгострійші приписи, якими має покористуватися санітарна влада для збереження людей перед туберкульозою через спожиття м'яса туберкульозних тварин. Тому й варення м'яса туберкульозних тварин залишилося і по сьогоднішній день в гігієні м'яса твердою нормою, хоч експериментальні досягнення, довголітня життьова практика і

досвід виказали вже давно нешкідливість м'яса туберкульозних тварин та безцільність його стерилізовання. Оцінка м'яса туберкульозних тварин, яка обов'язує сьогодні в Німеччині, така :

Повновартісним вважається м'ясо при льокальній і ограниченій туберкульозі одного або більш органів (перфісний афект або хронічна форма), якщо м'ясо в своєму вигляді не виказує інших змін. Меншевартісної оцінки для м'яса туберкульозних тварин закон не передбачає. За меншевартісне вважається м'ясо, коли є субстанційні зміни м'язної ткані, тобто незначне вихудження, середня вологість м'яса, зміна краски, запаху, видержливости м'яса без огляду на те чи ці зміни зумовлені туберкульозою, чи іншими хворобовими процесами. Як умовно здатне до ужитку (по переваренні) вважається м'ясо при свіжій, гострій мільярній формі туберкульози. За нездатне до вжитку вважається м'ясо туберкульозних тварин при цілковитім вихудженні або вологості м'яса (галяретовате розрідження спинного мозку).

Коли мова про внутрішні, туберкульозно змінені органи, то вони все нездатні до ужитку, навіть колиб не самий орган, тільки дотичні лімфатичні вузли виказували хочби найменші туберкулічні вогнища. За підставу до нової вищенаведеної оцінки послужили клясичні дослідження над туберкульозою Цесарі і Ніберле. Вони в загальному не приписували м'ясові туберкульозних тварин особливо шкідливих моментів, обстоювали однак тезу інфекції крови. Головно Ніберле вважав наявність інфекції крови підставою для оцінки шкідливости м'яса і на підставі анатомічних і гістологічних досліджень з висівом палочки туберкульози до крови витягнув якнайдальше йдучі висновки. Коли взяти до уваги, що в тезі не враховано таких моментів передумов, як не ідентичність туберкульози тварин і людей та недостачу насичення тварин-

ної мускулятури туберкульозних тварин палочками туберкульози, патогенними для дозрілої, споживаючої м'ясо людини, виходить ще більше на яву необгрунтованість тези, яку досліди інших знавців туберкульози поставили в сумнів та опрокинули.

Як довго бракує згаданих передумов, не можна і не дасться анатомічно і гістольогічно заключувати про шкідливість м'яса на підставі тези інфекції крови. З дослідів про наявність чи радше недостачу палочки туберкульози в м'ясі туберкульозних тварин можна навести досліди Нокарда, Банґа, Остертаґа, Бенґерта, Тіце, Ішівара, Кайтле, Мюлера і інших. Вислід тих дослідів зібрав Остертаґ. Як з цих дослідів слідує м'ясо туберкульозних тварин в переважній кількості випадків не виказувало жадних або дуже мало палочок туберкульози. Тою кількістю палочок туберкульози годі було викликати хоробові зміни у досвідчальних тварин. Тільки при гострій мільярній туберкульозі може м'ясо виказувати палочки туберкульози. При туберкульозі із значним вихудженням, з численними розпадовими огнищами та при туберкульозі органів зі свіжими зсироватілими змінами лімфатичних вузлів, м'ясо може - але не мусить - переходово бути заінфековане. Без сумніву, що позитивний вислід щеплення морської свинки має для практичного дослідження м'яса велике значення, але його належить оцінювати з повним застереженням, бо він в жадному випадку не означає, що людина, спожиєвши таке м'ясо, мусить захворіти так само, як контрольна тварина.

Коли для підшкірної інфекції морської свинки вистачає ледви кількасот палочок туберкульози, то для заінфекування тоїж свинки дорогою шлунково-кишкового проводу треба щонайменше 150-350 мільйонів бацілюса туберкульози, або 50-кратне повторювання давки по 800 тисяч. Для інфекції пса, наприклад, не вистачає тою дорогою одноразова давка 250 більйонів. Тому, що у дослідах

доведено, що наявність палочки туберкульози в м'ясі туберкульозних тварин в позивтивних випадках така мала, що не можна ані підшкірним впорскуванням, ані інтраперітонеально заінфекувати досвідчальних тварин, заходить потреба зревідувати тезу інфекції крови та відкинути погляд, що м'ясо туберкульозних тварин шкідливе людському здоров'ю. На спеціяльну увагу відносно дослідів м'яса на приявність палочки туберкульози в м'ясі і крові туберкульозних тварин заслуговують між іншими капітальні досліди проф. Мюлера, колишнього довголітнього директора мюнхенської різні. На 129 досліджених ним різняних тварин з тяжкими туберкульозними змінами (37 телят, 42 свині і 50 шт.рогатої худоби) найшов він тільки 4-рази палочки туберкульози в мускулятурі рогатої худоби а 23-рази в крові.

На його погляд м'ясо туберкульозних тварин з правила вільне від палочки туберкульози, навіть коли кров тих же тварин, - як це при певних формах туберкульози буває, - містить у собі збудника туберкульози. Тому теоретично сконструйована теза про шкідливість м'яса дорогою кровної інфекції туберкульозних тварин, згідно з Мюлером, взагалі не існує.

Дослідження м'яса має, як відомо, за ціль не лиш хоронити людей перед небезпекою, яка їм грозить через споживання шкідливого м'яса, але теж ветеринарній медицині припадає важливе завдання стояти на сторожі раціональної м'ясної господарки.Безпідставне і безцільне нищення м'яса стерилізованням позбавляє продуцента заробітку, який йому з цього титулу слушно прислуговує. Цей економічний чинник не врахований в законі при дослідження різняних тварин і м'яса і Мюлер слушно домагається її зміни. Безцільним варенням при рівночасних витратах, зв'язаних з тим процесом, м'ясо втрачає значно на своїй вартості і на

провінції, як з досвіду знаємо не знаходить покупців. Стерилізовання подумане, як запобігаючий чинник перед небезпекою інфекції, яка по суті не існує, викликає тільки недовіря в людей та відстрашує їх перед купівлею такого м'яса. З другого боку варене м'ясо в дешевих ятках великих міст продається виключно вбогому населенню, яке із причини дешевости такого м'яса є головним його відбоpцем. Про раціональну гігієну м'яса туберкульозних тварин та м'ясну господарку може бути мова аж тоді, коли на підставі нових досліджень будуть зревідовані попередні постанови, як безпідставні, безцільні, а в економічній ділянці навіть шкідливі.

Література:

M.Müller : Das verborgene Vorkommen von Tuberkelbazillen in Fleisch, Blut und normal erscheinenden Organen tuberkulös erkrankter Schlachttiere. Schlachthofzeitung.

M.Müller : Die Zwecklosigkeit des Sterilisation des Fleisches tuberkulöser Schlachttiere. 1933.

K.Nieberle: Tuberkulose und Fleischhygiene 1938.

R.v.Ostertag: Handbuch der Fleischbeschau, Bd.II.

R.v.Ostertag: Lehrbuch der Schlachttier - und Fleischbeschau 1932.

C.Titze: Die Haltbarkeit der in die Blutbahn eingedrungenen Tuberkelbazillen.

III-ті ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОБ'ЄДНАННЯ.

Дня 15 травня 1948 о год. 10 відбулися III-ті Загальні Збори Об'єднання в Харчіцні КОДУС-у у Мюнхені. Вибрано нову Управу Об'єднання в складі колег :

Голова - Роліян Володимир
Заст. голови і секретар. Петрина Василь
Скарбник - Свищук Юрій
Наук. референт - Винярський Сергій
Член Управи - Ткачук Богдан

Ревізійна Комісія: - Бялий В., Чехут Б., Барановський Р.

Товариський Суд : - Проф. Гімельрайх П., Вірщук В., та Сениця П.

Присутніх на Зборах 75 осіб.

Представники : Агрон. Ліс. Фак. УТГІ - проф. Г. ОПУЕ Мюнхен - проф. Корсунський, ЦПУЕ - др. Котильницький, Українська Трибуна - ред. Мороз, СУС Мюнхен - др. Корнилів, Філія Об'єднання - др. Ґелета і др. Романович, Об'єд. мед. лік. др. Журко, Вет фак УТГІ - проф. Розгін та студентство - Попович та Манастирський.

Головною темою нарад були еміграційні справи. Управа Об'єднання докладала усіх своїх старань, щоб посилити еміграцію за океан до праці у свойому фаху. В діловому році 1948-49 надіється Управа, а головно її еміграційний референт др. П., (завдяки нав'язаному вже зв'язкові з чільними осередками еміграції), що переселення колег на працю за своїм фахом посилиться значно. Серед дружніх розмов і милого настрою усіх його учасників закінчився цей незабутній З'їзд Колег.

Повідомлення Управи :

1. Управа звертається до членів з проханням вирівнати вкладки (лише 20 % членів сповнило свій обов'язок, вирівнавши залеглості). Рішенням Управи зменшено місячну вкладку на 2 ДМ.

2. Управа, не забуваючи за членів Об'єднання в Англії, які примусово перебувають у таборі (дивізія), пересилає їм стало найновішу вет. літературу Т.У. та Д.Т.В. і наш "І.Л."

3. Дня 16 квітня 1949 р. відбудуться IУ-ті Загальні Збори Об'єднання Укр.вет.лік. на еміграції, на які запрошує Управа всіх членів: точна програма зборів на іншому місці в цьому числі.

4. Завдяки ініціятиві кол. др. Д.Шевчука зголосило Об'єднання свою участь у "Міжнародньому Об'єднанні Д.П. вет.лікарів" з осідком у Ганновері. Ціллю цього Об'єднання є схопити в одну цілість всіх вет.лікарів без огляду на національність. Міжнародне Об'єднання числить 318 членів. Головою Об'єднання є др. Адамсон - лотиш. Від Об'єднання УВЛ входять у виділ Міжнароднього Об'єднання кол.: др.Шевчук та др.Ґелета.

Головне завдання Міжнародного Об'єднання є прокостити шлях всім колегам за океан. Міжнародне Об'єднання встигло вже навязати зв'язок з усіми країнами світу.

5. Управа Об'єднання спонукала редакцію "Тірерцтліхе Умшав" (ч.3/4 за лютень 1949, ст.Др.габ.Шельнера і др.Сеєрла - до проблеми червінки) справити фальшиву відомість, що бл.п. наш вчений проф.др. Фурсенко був росіянином.

Дисертації на Університеті Мюнхен.

У 1948 р. промувались на докторів вет.мед. наступні члени нашого Об'єднання :

Барановський Р. - "До проблеми туберкульози коней".

Винницький А. - "Сухі антигени".

Голіян В. - "Трихомонади в сечевих проводах".

Микитович Р. - "До проблеми паратифу поросят".

Ukrainisches Museum
32Yo UWAN

Видає : Управа Об'єднання Укр.Вет.Лік. Мистецьке оформлення арт.мал. Я.Гніздовського. Редакція: Управа Об'єднання Вет.Лік. - СХС.Мюнхен, Дахаверштр.9/II.

Від Редакції ! З причини збільшених коштів видання цього числа "І.Л" ми приневолені встановити ціну І.80 ДМ за примірник.